

ПРЕАМБУЛА

до Закону України «Щодо вдосконалення системи державного управління для зменшення випадків прийняття незаконних рішень щодо суб'єктів господарювання»

Цим Законом вносяться зміни, які встановлюють адміністративну відповідальність посадових осіб органів державного нагляду (контролю) у вигляді штрафу або позбавлення права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю (у разі систематичності визнання судом особи винною у вчиненні адміністративного правопорушення), а також визначають підстави та наслідки втрати ними довіри суспільства. Вважається, що систематичне винесення посадовою особою незаконних рішень є об'єктивним критерієм втрати нею довіри Українського народу. У зв'язку з цим Законом передбачається, що систематичного встановлення інститутом влади (судом) фактів винесення посадовою особою незаконних рішень достатньо для автоматичного обмеження такої особи у можливості в подальшому відтворювати порушення.

Передбачене Законом обмеження у повноваженнях, пов'язаних із виконанням функції нагляду (контролю), не залежить від притягнення посадової особи до відповідальності, оскільки за своєю суттю не є відповідальністю. Зупинення повноважень у зв'язку із втратою довіри є настільки ж важливим, як і притягнення до відповідальності, проте не залежить від нього та є самодостатнім інститутом.

Повноваження посадової особи не повинні розглядатися як права людини та не вважаються цінністю для індивіда. Тому зупинення повноважень не може розглядатися як обмеження у правах (як трудових, так і будь-яких інших). У свою чергу, відношення посадової особи до повноважень, як до особистої цінності, є маркером недобросовісності. Людина не може розглядати повноваження як особистий привілей, цінність для себе. Відповідно, припинення повноважень не може розглядатися як відповідальність. Це є лише зменшенням функціональної можливості посадової особи, направленим на припинення систематичного порушення закону такою особою.

Варто визнати, що передбачене Законом скорочення функціональної можливості об'єктивно зменшує спроможність посадової особи досягати цілей покладеної на неї функції, яка є цінною для суспільства. Проте така цінність повністю нівелюється систематичним прийняттям посадовою особою незаконних рішень, тому припинення повноважень у підсумку є більшим благом.

Притягнення посадової особи до відповідальності здійснюється за кожне порушення права під час прийняття акту, що визнаний судом незаконним, за умови наявності складу правопорушення (включно з виною такої особи). Таке притягнення до відповідальності відбувається безвідносно до зупинення функції. В свою чергу підставою зупинення наглядових (контрольних) повноважень посадової особи є систематичність прийняття визнаних судом незаконними актів. Зупинення повноважень не залежить від притягнення особи до відповідальності за кожним фактом прийняття незаконного рішення.

ПОРІВНЯЛЬНА ТАБЛИЦЯ

до проекту Закону України «Щодо вдосконалення системи державного управління для зменшення випадків прийняття незаконних рішень щодо суб'єктів господарювання»

Зміст положення (норми) чинного законодавства	Зміст відповідного положення (норми) проекту акта
---	---

Кодекс України про адміністративні правопорушення

Стаття 38. Строки накладення адміністративного стягнення

Адміністративне стягнення може бути накладено не пізніше як через два місяці з дня вчинення правопорушення, а при триваючому правопорушенні - не пізніше як через два місяці з дня його виявлення, за винятком випадків, коли справи про адміністративні правопорушення відповідно до цього Кодексу підвідомчі суду (судді).

Якщо справи про адміністративні правопорушення відповідно до цього Кодексу чи інших законів підвідомчі суду (судді), стягнення може бути накладено не пізніше як через три місяці з дня вчинення правопорушення, а при триваючому правопорушенні - не пізніше як через три місяці з дня його виявлення, крім справ про адміністративні правопорушення, зазначені у частинах третій і четвертій цієї статті.

Адміністративне стягнення за вчинення правопорушення, пов'язаного з корупцією, а також правопорушень, передбачених статтями 164 14, 212 15, 212 21 цього Кодексу, може бути накладено протягом трьох місяців з дня його виявлення, але не пізніше двох років з дня його вчинення.

Адміністративне стягнення за вчинення правопорушень, передбачених статтями 204 1 і 204 2 цього Кодексу, може бути накладено протягом трьох місяців з дня їх виявлення, але не пізніше року з дня їх вчинення, а у разі вчинення таких правопорушень іноземцями або особами без громадянства, стосовно яких у встановленому законом порядку прийнято рішення про примусове повернення чи примусове видворення з України, - протягом часу, необхідного для їх виїзду з України, але не пізніше строку, визначеного законом для виїзду цих осіб з України чи забезпечення їх примусового видворення з України.

У разі закриття кримінального провадження, але за наявності в діях порушника ознак адміністративного правопорушення, адміністративне стягнення може бути накладено не пізніше як через місяць з дня прийняття рішення про закриття кримінального провадження.

Стаття 38. Строки накладення адміністративного стягнення

Адміністративне стягнення може бути накладено не пізніше як через два місяці з дня вчинення правопорушення, а при триваючому правопорушенні - не пізніше як через два місяці з дня його виявлення, за винятком випадків, коли справи про адміністративні правопорушення відповідно до цього Кодексу підвідомчі суду (судді).

Якщо справи про адміністративні правопорушення відповідно до цього Кодексу чи інших законів підвідомчі суду (судді), стягнення може бути накладено не пізніше як через три місяці з дня вчинення правопорушення, а при триваючому правопорушенні - не пізніше як через три місяці з дня його виявлення, крім справ про адміністративні правопорушення, зазначені у частинах третій і четвертій цієї статті.

Адміністративне стягнення за вчинення правопорушення, пов'язаного з корупцією, а також правопорушень, передбачених статтями 164 14, 212 15, 212 21 цього Кодексу, може бути накладено протягом трьох місяців з дня його виявлення, але не пізніше двох років з дня його вчинення.

Адміністративне стягнення за вчинення правопорушень, передбачених статтями 204 1 і 204 2 цього Кодексу, може бути накладено протягом трьох місяців з дня їх виявлення, але не пізніше року з дня їх вчинення, а у разі вчинення таких правопорушень іноземцями або особами без громадянства, стосовно яких у встановленому законом порядку прийнято рішення про примусове повернення чи примусове видворення з України, - протягом часу, необхідного для їх виїзду з України, але не пізніше строку, визначеного законом для виїзду цих осіб з України чи забезпечення їх примусового видворення з України.

У разі закриття кримінального провадження, але за наявності в діях порушника ознак адміністративного правопорушення, адміністративне стягнення може бути накладено не пізніше як через місяць з дня прийняття рішення про закриття кримінального провадження.

	Строк для накладення адміністративного стягнення за вчинення правопорушення, передбаченого ст. 166-26 цього Кодексу, зупиняється на час адміністративного оскарження, на строк звернення до адміністративного суду, а також на час розгляду судової справи щодо оскарження рішень, дій чи бездіяльності суб'єкта владних повноважень.
Відсутня	Стаття 166-26. Порухення посадовою особою органу державного нагляду (контролю) обов'язків при здійсненні повноважень Скасування судом рішення суб'єкта владних повноважень, визнання дії та/або бездіяльності суб'єкта владних повноважень протиправними, що стало наслідком порушення, невиконання або неналежного виконання посадовою особою органу державного нагляду (контролю) покладених на неї обов'язків при реалізації повноважень під час здійснення або у зв'язку зі здійсненням заходів державного нагляду (контролю), в тому числі, але не виключно: невжиття заходів, необхідних для повного та належного здійснення заходу державного нагляду (контролю); обґрунтування висновків заходу державного нагляду (контролю) припущеннями, недостовірною інформацією, обставинами, які не відповідають фактам чи інформації, наявній у органу державного нагляду (контролю), або які ґрунтуються на неперевіреній органом державного нагляду (контролю) інформації; порушення одного, кількох чи всіх обов'язків, передбачених ч. 2 ст. 8 Закону України "Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності"; перевищення посадовою особою органу державного нагляду (контролю) наданих їй повноважень під час здійснення або у зв'язку із здійсненням заходів державного нагляду (контролю), - тягне за собою накладення штрафу на посадових осіб органу державного нагляду (контролю) у розмірі десяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

	Дії, передбачені частиною першою цієї статті, вчинені посадовою особою органу державного нагляду (контролю), яку протягом 5 років судовими рішеннями, які набрали законної сили, було піддано адміністративному стягненню за порушення, передбачені частиною першої цієї статті, десять разів, - тягне за собою позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю строком на 5 років.
Відсутня	Стаття 221-2. Місцеві адміністративні суди, апеляційні суди та Верховний Суд Місцеві адміністративні суди, апеляційні суди та Верховний Суд розглядають справи про адміністративні правопорушення, передбачені статтею 166-26 цього Кодексу. Справа розглядається в одному провадженні зі справою, в якій оскаржується рішення, дія чи бездіяльність суб'єкта владних повноважень, в якому виконує обов'язки посадова особа органу державного нагляду (контролю). Суд вирішує питання про притягнення до адміністративної відповідальності у судовому засіданні, яке проводиться після ухвалення рішення по суті позовних вимог. Додаткове рішення, яким посадову особу органу державного нагляду (контролю) притягнуто до адміністративної відповідальності чи відмовлено у притягненні до адміністративної відповідальності, може бути оскаржене в апеляційному та касаційному порядку. Розгляд скарги здійснюється в одному провадженні з розглядом апеляційної чи касаційної скарги щодо оскарження рішень, дій чи бездіяльності суб'єкта владних повноважень, в якому виконує обов'язки посадова особа органу державного нагляду (контролю).
Стаття 246. Порядок провадження в справах про адміністративні правопорушення Порядок провадження в справах про адміністративні правопорушення в органах (посадовими особами), уповноважених розглядати справи про адміністративні правопорушення, визначається цим Кодексом та іншими законами України.	Стаття 246. Порядок провадження в справах про адміністративні правопорушення Порядок провадження в справах про адміністративні правопорушення в органах (посадовими особами), уповноважених розглядати справи про адміністративні правопорушення, визначається цим Кодексом та іншими законами України.

Порядок провадження в справах про адміністративні правопорушення в районних, районних у місті, міських чи міськрайонних судах визначається цим Кодексом та іншими законами України.	Порядок провадження в справах про адміністративні правопорушення в районних, районних у місті, міських чи міськрайонних судах визначається цим Кодексом та іншими законами України. Порядок провадження в справах про адміністративні правопорушення в місцевих адміністративних судах, апеляційних судах та Верховному Суді визначається Кодексом адміністративного судочинства України, а в питаннях не врегульованих ним - цим Кодексом.
Стаття 258. Випадки, коли протокол про адміністративне правопорушення не складається Протокол не складається в разі вчинення адміністративних правопорушень, передбачених статтями 70, 77, частиною третьою статті 85, статтею 153, якщо розмір штрафу не перевищує трьох неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, частиною першою статті 85, якщо розмір штрафу не перевищує семи неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, статтею 107 (у випадках вчинення правопорушень, перелічених в частині третій статті 238), частиною третьою статті 109, статтями 110, 115, частинами першою, третьою і п'ятою статті 116, частиною третьою статті 116 2, частинами першою і третьою статті 117 (при накладенні адміністративного стягнення у вигляді попередження на місці вчинення правопорушення), статтями 118, 119, статтями 134, 135, частинами першою, другою, третьою і п'ятою статті 185 3, статтею 197 (при накладенні адміністративного стягнення у вигляді попередження), статтею 198 (при накладенні адміністративного стягнення у вигляді попередження), а також статтями 202 - 203 1, 204 2, 204 4 (у випадках виявлення цих правопорушень у пунктах пропуску (пунктах контролю) через державний кордон України чи контрольних пунктах в'їзду-виїзду) цього Кодексу, якщо особа не оспорує допущене порушення і адміністративне стягнення, що на неї накладається. ...	Стаття 258. Випадки, коли протокол про адміністративне правопорушення не складається Протокол не складається в разі вчинення адміністративних правопорушень, передбачених статтями 70, 77, частиною третьою статті 85, статтею 153, якщо розмір штрафу не перевищує трьох неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, частиною першою статті 85, якщо розмір штрафу не перевищує семи неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, статтею 107 (у випадках вчинення правопорушень, перелічених в частині третій статті 238), частиною третьою статті 109, статтями 110, 115, частинами першою, третьою і п'ятою статті 116, частиною третьою статті 116 2, частинами першою і третьою статті 117 (при накладенні адміністративного стягнення у вигляді попередження на місці вчинення правопорушення), статтями 118, 119, статтями 134, 135, частинами першою, другою, третьою і п'ятою статті 185 3, статтею 197 (при накладенні адміністративного стягнення у вигляді попередження), статтею 198 (при накладенні адміністративного стягнення у вигляді попередження), а також статтями 202 - 203 1, 204 2, 204 4 (у випадках виявлення цих правопорушень у пунктах пропуску (пунктах контролю) через державний кордон України чи контрольних пунктах в'їзду-виїзду) цього Кодексу, якщо особа не оспорує допущене порушення і адміністративне стягнення, що на неї накладається. ... Протокол не складається в разі вчинення адміністративного правопорушення, передбаченого статтею 166-26 цього Кодексу, незалежно від визнання чи не визнання особою допущеного порушення і адміністративного стягнення, що на неї накладається.

Стаття 276. Місце розгляду справи про адміністративне правопорушення Справа про адміністративне правопорушення розглядається за місцем його вчинення. Справи про адміністративні правопорушення, передбачені статтями 80, 81, 121 - 126, 127 1 - 129, частинами першою, другою, третьою і четвертою статті 130 і статтею 139 (коли правопорушення вчинено водієм) цього Кодексу, можуть також розглядатися за місцем обліку транспортних засобів або за місцем проживання порушників. Справи про адміністративні правопорушення, передбачені статтями 177 і 178 цього Кодексу, розглядаються за місцем їх вчинення або за місцем проживання порушника. Справи про адміністративні правопорушення у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху, зафіксовані в автоматичному режимі, розглядаються за місцем оброблення та обліку таких правопорушень. Справи про адміністративні правопорушення, передбачені статтями 203, 203 1, 204 1, 204 2 і 204 4 цього Кодексу, розглядаються за місцем їх виявлення. Адміністративними комісіями справи про адміністративні правопорушення розглядаються за місцем проживання порушника. Законами України може бути передбачено й інше місце розгляду справи про адміністративне правопорушення.	Стаття 276. Місце розгляду справи про адміністративне правопорушення Справа про адміністративне правопорушення розглядається за місцем його вчинення. Справи про адміністративні правопорушення, передбачені статтями 80, 81, 121 - 126, 127 1 - 129, частинами першою, другою, третьою і четвертою статті 130 і статтею 139 (коли правопорушення вчинено водієм) цього Кодексу, можуть також розглядатися за місцем обліку транспортних засобів або за місцем проживання порушників. Справи про адміністративні правопорушення, передбачені статтями 177 і 178 цього Кодексу, розглядаються за місцем їх вчинення або за місцем проживання порушника. Справи про адміністративні правопорушення у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху, зафіксовані в автоматичному режимі, розглядаються за місцем оброблення та обліку таких правопорушень. Справи про адміністративні правопорушення, передбачені статтями 203, 203 1, 204 1, 204 2 і 204 4 цього Кодексу, розглядаються за місцем їх виявлення. Справи про адміністративні правопорушення, передбачені ст. 166-26 цього Кодексу, розглядаються за місцем розгляду справ, в яких оскаржується рішення, дія чи бездіяльність суб'єкта владних повноважень, в якому виконує обов'язки посадова особа органу державного нагляду (контролю). Адміністративними комісіями справи про адміністративні правопорушення розглядаються за місцем проживання порушника. Законами України може бути передбачено й інше місце розгляду справи про адміністративне правопорушення.
Стаття 277. Строки розгляду справ про адміністративні правопорушення Справа про адміністративне правопорушення розглядається у п'ятнадцятиденний строк з дня одержання органом (посадовою особою),	Стаття 277. Строки розгляду справ про адміністративні правопорушення Справа про адміністративне правопорушення розглядається у п'ятнадцятиденний строк з дня одержання органом (посадовою особою),

правомочним розглядати справу, протоколу про адміністративне правопорушення та інших матеріалів справи. Справи про адміністративні правопорушення, передбачені статтею 42 2, частиною першою статті 44, статтями 44 1, 106 1, 106 2, 162, 172 10 - 172 20, 173, 173 1, 173 2, 178, 185, частиною першою статті 185 3, статтями 185 7, 185 10, 188 22, 203 - 206 1, розглядаються протягом доби, статтями 146, 160, 185 1, 212 7 - 212 20 - у триденний строк, статтями 46 1, 51, 51 3, 166 9, 176 і 188 34 - у п'ятиденний строк, статтями 101 - 103 цього Кодексу - у семиденний строк. Справи про адміністративні правопорушення, передбачені частинами першою, третьою статті 122 (в частині порушення правил зупинки, стоянки), частинами першою і другою статті 152 1 цього Кодексу, зафіксовані в режимі фотозйомки (відеозапису), розглядаються уповноваженою особою невідкладно після виявлення правопорушення та отримання відомостей про суб'єкта цього правопорушення. Законами України може бути передбачено й інші строки розгляду справ про адміністративні правопорушення. Строк розгляду адміністративних справ про адміністративні корупційні правопорушення зупиняється судом у разі якщо особа, щодо якої складено протокол про адміністративне корупційне правопорушення, умисно ухиляється від явки до суду або з поважних причин не може туди з'явитися (хвороба, перебування у відрядженні чи на лікуванні, у відпустці тощо).	правомочним розглядати справу, протоколу про адміністративне правопорушення та інших матеріалів справи. Справи про адміністративні правопорушення, передбачені статтею 42 2, частиною першою статті 44, статтями 44 1, 106 1, 106 2, 162, 172 10 - 172 20, 173, 173 1, 173 2, 178, 185, частиною першою статті 185 3, статтями 185 7, 185 10, 188 22, 203 - 206 1, розглядаються протягом доби, статтями 146, 160, 185 1, 212 7 - 212 20 - у триденний строк, статтями 46 1, 51, 51 3, 166 9, 176 і 188 34 - у п'ятиденний строк, статтями 101 - 103 цього Кодексу - у семиденний строк, статтею 166-26 цього Кодексу – протягом строку, встановленого Кодексом адміністративного судочинства України для розгляду адміністративних справ щодо оскарження рішень, дій чи бездіяльності суб'єктів владних повноважень. Справи про адміністративні правопорушення, передбачені частинами першою, третьою статті 122 (в частині порушення правил зупинки, стоянки), частинами першою і другою статті 152 1 цього Кодексу, зафіксовані в режимі фотозйомки (відеозапису), розглядаються уповноваженою особою невідкладно після виявлення правопорушення та отримання відомостей про суб'єкта цього правопорушення. Законами України може бути передбачено й інші строки розгляду справ про адміністративні правопорушення. Строк розгляду адміністративних справ про адміністративні корупційні правопорушення зупиняється судом у разі якщо особа, щодо якої складено протокол про адміністративне корупційне правопорушення, умисно ухиляється від явки до суду або з поважних причин не може туди з'явитися (хвороба, перебування у відрядженні чи на лікуванні, у відпустці тощо).
	Стаття 279-5. Особливості розгляду справ про адміністративні правопорушення, передбачені ст. 166-26 цього Кодексу Справи про адміністративні правопорушення, передбачені ст. 166-26 цього Кодексу, розглядаються у спеціальному порядку, визначеному Кодексом адміністративного судочинства України. У випадках, не врегульованих Кодексом адміністративного судочинства України, застосовуються положення цього Кодексу, які не суперечать положенням Кодексу адміністративного судочинства України у відповідній частині, суті адміністративного правопорушення, передбаченого ст. 166-26 цього Кодексу.

Стаття 283. Зміст постанови по справі про адміністративне правопорушення Розглянувши справу про адміністративне правопорушення, орган (посадова особа) виносить постанову по справі. Постанова виконавчого органу сільської, селищної, міської ради по справі про адміністративне правопорушення приймається у формі рішення. ...	Стаття 283. Зміст постанови по справі про адміністративне правопорушення Розглянувши справу про адміністративне правопорушення, орган (посадова особа) виносить постанову по справі. Постанова виконавчого органу сільської, селищної, міської ради по справі про адміністративне правопорушення приймається у формі рішення. Рішення суду за наслідками розгляду справи про адміністративне правопорушення, передбачене ст. 166-26 цього Кодексу, викладається судом в додатковому рішенні, яке виноситься після ухвалення рішення по суті позовних вимог у спорі щодо оскарження рішень, дій чи бездіяльності суб'єкта владних повноважень. ...
--	--

Кодекс адміністративного судочинства України

Зміст положення (норми) чинного законодавства	Зміст відповідного положення (норми) проекту акта
Стаття 4. Визначення термінів 1. У цьому Кодексі наведені нижче терміни вживаються в такому значенні: 1) адміністративна справа - переданий на вирішення адміністративного суду публічно-правовий спір; 2) публічно-правовий спір - спір, у якому: хоча б одна сторона здійснює публічно-владні управлінські функції, в тому числі на виконання делегованих повноважень, і спір виник у зв'язку із виконанням або невиконанням такою стороною зазначених функцій; або хоча б одна сторона надає адміністративні послуги на підставі законодавства, яке уповноважує або зобов'язує надавати такі послуги виключно суб'єкта	Стаття 4. Визначення термінів 1. У цьому Кодексі наведені нижче терміни вживаються в такому значенні: 1) адміністративна справа - переданий на вирішення адміністративного суду публічно-правовий спір; 2) публічно-правовий спір - спір, у якому: хоча б одна сторона здійснює публічно-владні управлінські функції, в тому числі на виконання делегованих повноважень, і спір виник у зв'язку із виконанням або невиконанням такою стороною зазначених функцій; або хоча б одна сторона надає адміністративні послуги на підставі законодавства, яке уповноважує або зобов'язує надавати такі послуги виключно суб'єкта

владних повноважень, і спір виник у зв'язку із наданням або ненаданням такою стороною зазначених послуг; або хоча б одна сторона є суб'єктом виборчого процесу або процесу референдуму і спір виник у зв'язку із порушенням її прав у такому процесі з боку суб'єкта владних повноважень або іншої особи; 3) адміністративний суд - суд, до компетенції якого цим Кодексом віднесено розгляд і вирішення адміністративних справ; 4) суд - суддя адміністративного суду, який розглядає і вирішує адміністративну справу одноособово, колегія суддів, інший визначений цим Кодексом склад адміністративного суду; 5) адміністративне судочинство - діяльність адміністративних судів щодо розгляду і вирішення адміністративних справ у порядку, встановленому цим Кодексом; 6) судовий процес - правовідносини, що складаються під час здійснення адміністративного судочинства; 7) суб'єкт владних повноважень - орган державної влади, орган місцевого самоврядування, їх посадова чи службова особа, інший суб'єкт при здійсненні ними публічно-владних управлінських функцій на підставі законодавства, в тому числі на виконання делегованих повноважень, або наданні адміністративних послуг; 8) позивач - особа, на захист прав, свобод та інтересів якої подано позов до адміністративного суду, а також суб'єкт владних повноважень, на виконання повноважень якого подано позов до адміністративного суду; 9) відповідач - суб'єкт владних повноважень, а у випадках, визначених законом, й інші особи, до яких звернена вимога позивача; ...	владних повноважень, і спір виник у зв'язку із наданням або ненаданням такою стороною зазначених послуг; або хоча б одна сторона є суб'єктом виборчого процесу або процесу референдуму і спір виник у зв'язку із порушенням її прав у такому процесі з боку суб'єкта владних повноважень або іншої особи; 3) адміністративний суд - суд, до компетенції якого цим Кодексом віднесено розгляд і вирішення адміністративних справ; 4) суд - суддя адміністративного суду, який розглядає і вирішує адміністративну справу одноособово, колегія суддів, інший визначений цим Кодексом склад адміністративного суду; 5) адміністративне судочинство - діяльність адміністративних судів щодо розгляду і вирішення адміністративних справ у порядку, встановленому цим Кодексом; 6) судовий процес - правовідносини, що складаються під час здійснення адміністративного судочинства; 7) суб'єкт владних повноважень - орган державної влади, орган місцевого самоврядування, їх посадова чи службова особа, інший суб'єкт при здійсненні ними публічно-владних управлінських функцій на підставі законодавства, в тому числі на виконання делегованих повноважень, або наданні адміністративних послуг; 8) позивач - особа, на захист прав, свобод та інтересів якої подано позов до адміністративного суду, а також суб'єкт владних повноважень, на виконання повноважень якого подано позов до адміністративного суду; 9) відповідач - суб'єкт владних повноважень, а у випадках, визначених законом, й інші особи, до яких звернена вимога позивача, а також посадова особа органу державної влади або органу місцевого самоврядування у справах, в яких ініційовано питання про притягнення такої особи до адміністративної відповідальності; ...
Стаття 46. Сторони	Стаття 46. Сторони

1. Сторонами в адміністративному процесі є позивач та відповідач. 2. Позивачем в адміністративній справі можуть бути громадяни України, іноземці чи особи без громадянства, підприємства, установи, організації (юридичні особи), суб'єкти владних повноважень. 3. Відповідачем в адміністративній справі є суб'єкт владних повноважень, якщо інше не встановлено цим Кодексом. ...	1. Сторонами в адміністративному процесі є позивач та відповідач. 2. Позивачем в адміністративній справі можуть бути громадяни України, іноземці чи особи без громадянства, підприємства, установи, організації (юридичні особи), суб'єкти владних повноважень. 3. Відповідачем в адміністративній справі є суб'єкт владних повноважень, посадова особа органу державної влади в справах, в яких ініційовано питання про притягнення такої посадової особи до адміністративної відповідальності, якщо інше не встановлено цим Кодексом. ...
Стаття 19. Справи, на які поширюється юрисдикція адміністративних судів 1. Юрисдикція адміністративних судів поширюється на справи у публічно-правових спорах, зокрема: 1) спорах фізичних чи юридичних осіб із суб'єктом владних повноважень щодо оскарження його рішень (нормативно-правових актів чи індивідуальних актів), дій чи бездіяльності, крім випадків, коли для розгляду таких спорів законом встановлено інший порядок судового провадження; 2) спорах з приводу прийняття громадян на публічну службу, її проходження, звільнення з публічної служби; 3) спорах між суб'єктами владних повноважень з приводу реалізації їхньої компетенції у сфері управління, у тому числі делегованих повноважень; 4) спорах, що виникають з приводу укладання, виконання, припинення, скасування чи визнання нечинними адміністративних договорів; 5) за зверненням суб'єкта владних повноважень у випадках, коли право звернення до суду для вирішення публічно-правового спору надано такому суб'єкту законом; 6) спорах щодо правовідносин, пов'язаних з виборчим процесом чи процесом референдуму;	Стаття 19. Справи, на які поширюється юрисдикція адміністративних судів 1. Юрисдикція адміністративних судів поширюється на справи у публічно-правових спорах, зокрема: 1) спорах фізичних чи юридичних осіб із суб'єктом владних повноважень щодо оскарження його рішень (нормативно-правових актів чи індивідуальних актів), дій чи бездіяльності, крім випадків, коли для розгляду таких спорів законом встановлено інший порядок судового провадження; 2) спорах з приводу прийняття громадян на публічну службу, її проходження, звільнення з публічної служби; 3) спорах між суб'єктами владних повноважень з приводу реалізації їхньої компетенції у сфері управління, у тому числі делегованих повноважень; 4) спорах, що виникають з приводу укладання, виконання, припинення, скасування чи визнання нечинними адміністративних договорів; 5) за зверненням суб'єкта владних повноважень у випадках, коли право звернення до суду для вирішення публічно-правового спору надано такому суб'єкту законом; 6) спорах щодо правовідносин, пов'язаних з виборчим процесом чи процесом референдуму;

7) спорах фізичних чи юридичних осіб із розпорядником публічної інформації щодо оскарження його рішень, дій чи бездіяльності у частині доступу до публічної інформації;

8) спорах щодо вилучення або примусового відчуження майна для суспільних потреб чи з мотивів суспільної необхідності;

9) спорах щодо оскарження рішень атестаційних, конкурсних, медико-соціальних експертних комісій та інших подібних органів, рішення яких є обов'язковими для органів державної влади, органів місцевого самоврядування, інших осіб;

10) спорах щодо формування складу державних органів, органів місцевого самоврядування, обрання, призначення, звільнення їх посадових осіб;

11) спорах фізичних чи юридичних осіб щодо оскарження рішень, дій або бездіяльності замовника у правовідносинах, що виникли на підставі Закону України "Про особливості здійснення закупівель товарів, робіт і послуг для гарантованого забезпечення потреб оборони", за винятком спорів, пов'язаних із укладенням договору з переможцем переговорної процедури закупівлі, а також зміною, розірванням і виконанням договорів про закупівлю;

12) спорах щодо оскарження рішень, дій чи бездіяльності органів охорони державного кордону у справах про правопорушення, передбачені Законом України "Про відповідальність перевізників під час здійснення міжнародних пасажирських перевезень";

13) спорах щодо оскарження рішень Національної комісії з реабілітації у правовідносинах, що виникли на підставі Закону України "Про реабілітацію жертв репресій комуністичного тоталітарного режиму 1917 - 1991 років".

2. Юрисдикція адміністративних судів не поширюється на справи:

1) що віднесені до юрисдикції Конституційного Суду України;

7) спорах фізичних чи юридичних осіб із розпорядником публічної інформації щодо оскарження його рішень, дій чи бездіяльності у частині доступу до публічної інформації;

8) спорах щодо вилучення або примусового відчуження майна для суспільних потреб чи з мотивів суспільної необхідності;

9) спорах щодо оскарження рішень атестаційних, конкурсних, медико-соціальних експертних комісій та інших подібних органів, рішення яких є обов'язковими для органів державної влади, органів місцевого самоврядування, інших осіб;

10) спорах щодо формування складу державних органів, органів місцевого самоврядування, обрання, призначення, звільнення їх посадових осіб;

11) спорах фізичних чи юридичних осіб щодо оскарження рішень, дій або бездіяльності замовника у правовідносинах, що виникли на підставі Закону України "Про особливості здійснення закупівель товарів, робіт і послуг для гарантованого забезпечення потреб оборони", за винятком спорів, пов'язаних із укладенням договору з переможцем переговорної процедури закупівлі, а також зміною, розірванням і виконанням договорів про закупівлю;

12) спорах щодо оскарження рішень, дій чи бездіяльності органів охорони державного кордону у справах про правопорушення, передбачені Законом України "Про відповідальність перевізників під час здійснення міжнародних пасажирських перевезень";

13) спорах щодо оскарження рішень Національної комісії з реабілітації у правовідносинах, що виникли на підставі Закону України "Про реабілітацію жертв репресій комуністичного тоталітарного режиму 1917 - 1991 років";

14) справах про притягнення посадової особи органу державної влади або органу місцевого самоврядування до адміністративної відповідальності у випадках, визначених цим Кодексом.

2. Юрисдикція адміністративних судів не поширюється на справи:

1) що віднесені до юрисдикції Конституційного Суду України;

2) що мають вирішуватися в порядку кримінального судочинства; 3) про накладення адміністративних стягнень, крім випадків, визначених цим Кодексом; 4) щодо відносин, які відповідно до закону, статуту (положення) громадського об'єднання, саморегулювальної організації віднесені до його (її) внутрішньої діяльності або виключної компетенції, крім справ у спорах, визначених пунктами 9, 10 частини першої цієї статті. 3. Адміністративні суди не розглядають позовні вимоги, які є похідними від вимог у приватно-правовому спорі і заявлені разом з ними, якщо цей спір підлягає розгляду в порядку іншого, ніж адміністративне, судочинства і знаходиться на розгляді відповідного суду.	2) що мають вирішуватися в порядку кримінального судочинства; 3) про накладення адміністративних стягнень, крім випадків, визначених цим Кодексом; 4) щодо відносин, які відповідно до закону, статуту (положення) громадського об'єднання, саморегулювальної організації віднесені до його (її) внутрішньої діяльності або виключної компетенції, крім справ у спорах, визначених пунктами 9, 10 частини першої цієї статті. 3. Адміністративні суди не розглядають позовні вимоги, які є похідними від вимог у приватно-правовому спорі і заявлені разом з ними, якщо цей спір підлягає розгляду в порядку іншого, ніж адміністративне, судочинства і знаходиться на розгляді відповідного суду.
Стаття 20. Розмежування предметної юрисдикції адміністративних судів 1. Місцевим загальним судам як адміністративним судам підсудні: 1) адміністративні справи з приводу рішень, дій чи бездіяльності суб'єктів владних повноважень у справах про притягнення до адміністративної відповідальності; ... 2. Окружним адміністративним судам підсудні всі адміністративні справи, крім визначених частиною першою цієї статті.	Стаття 20. Розмежування предметної юрисдикції адміністративних судів 1. Місцевим загальним судам як адміністративним судам підсудні: 1) адміністративні справи з приводу рішень, дій чи бездіяльності суб'єктів владних повноважень у справах про притягнення до адміністративної відповідальності, за винятком адміністративних справ про притягнення до адміністративної відповідальності посадової особи органу державної влади або органу місцевого самоврядування, які відповідно до цього Кодексу розглядаються в одному провадженні зі справою, в якій оскаржується правомірність рішення, дій чи бездіяльності суб'єкта владних повноважень; ... 2. Окружним адміністративним судам підсудні всі адміністративні справи, крім визначених частиною першою цієї статті.
	Стаття 286-1. Особливості провадження у справах щодо притягнення посадової особи органу державної влади або органу місцевого самоврядування до адміністративної відповідальності, передбаченої ст. 166-26 Кодексу України про адміністративні правопорушення 1. Адміністративні справи про притягнення посадової особи органу державної влади або органу місцевого самоврядування до

	адміністративної відповідальності, передбаченої ст. 166-26 Кодексу України про адміністративні правопорушення, розглядаються адміністративним судом в одному провадженні з оскарженням рішень, дій чи бездіяльності суб'єкта владних повноважень. Суд вирішує питання про притягнення до адміністративної відповідальності посадової особи органу державної влади та місцевого самоврядування у судовому засіданні, яке проводиться протягом п'ятнадцяти днів з дня ухвалення рішення по суті позовних вимог у спорі щодо оскарження рішень, дій чи бездіяльності суб'єкта владних повноважень. Неявка особи, щодо якої буде вирішуватися питання про притягнення до відповідальності, не перешкоджає розгляду справи по суті щодо оскарження рішень, дій чи бездіяльності суб'єкта владних повноважень. Посадова особа органу державної влади або органу місцевого самоврядування, питання про притягнення до адміністративної відповідальності якої буде вирішуватися судом, діє у справі про оскарження правомірності рішень, дій чи бездіяльності суб'єкта владних повноважень у якості співвідповідача та користується усіма правами, передбаченими цим Кодексом для відповідача. 2. Фізична чи юридична особа у справі про оскарження рішень, дій чи бездіяльності суб'єкта владних повноважень має право ініціювати питання про притягнення посадової особи органу державної влади або органу місцевого самоврядування, за участі якої було винесено рішення, вчинено дію, допущено бездіяльність чи залишено без змін оскаржуване рішення під час процедури адміністративного оскарження, до адміністративної відповідальності, шляхом подання заяви про ініціювання притягнення до адміністративної відповідальності посадової особи органу державної влади або органу місцевого самоврядування разом з позовною заявою про оскарження рішення, дії чи бездіяльності суб'єкта владних повноважень. 3. Процедура розгляду справи про притягнення до адміністративної відповідальності посадової особи органу державної влади або органу місцевого самоврядування може бути ініційована лише у випадку попереднього використання фізичною чи юридичною особою процедури адміністративного оскарження рішення, дії чи бездіяльності суб'єкта владних повноважень, за участі якого було винесено рішення, вчинено
--	--

	дію, допущено бездіяльність чи залишено без змін оскаржуване рішення під час процедури адміністративного оскарження. 4. В ухвалі про відкриття провадження у справі суд зобов'язує суб'єкта владних повноважень повідомити посадову особу органу державної влади або органу місцевого самоврядування, питання про притягнення до адміністративної відповідальності якої буде вирішуватися судом, про відкриття провадження у справі, надати їй копію заяви про ініціювання притягнення до адміністративної відповідальності та повідомити про право подати відзив, а також зобов'язує суб'єкта владних повноважень надати суду інформацію про повне прізвище, ім'я та, за наявності, по батькові посадової особи органу державної влади або органу місцевого самоврядування, номер, який закріплюється за нею відповідно до Закону України "Про державну службу", адресу місця проживання чи перебування, дату народження, реєстраційний номер облікової картки платника податків або серію та номер паспорта (для посадових осіб, які через свої релігійні переконання в установленому порядку відмовилися від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та повідомили про це відповідний контролюючий орган і мають відмітку в паспорті). Суб'єкт владних повноважень до або під час підготовчого судового засідання, а якщо справа розглядається в порядку спрощеного позовного провадження - до початку першого судового засідання у справі має надати суду докази повідомлення посадової особи органу державної влади або органу місцевого самоврядування про ініціювання притягнення її до адміністративної відповідальності. Після отримання судом від суб'єкта владних повноважень інформації про повне прізвище, ім'я та, за наявності, по батькові посадової особи органу державної влади або органу місцевого самоврядування, адресу місця проживання чи перебування посадової особи, судові виклики та повідомлення здійснюються судом у загальному порядку, передбаченому главою 7 розділу I цього Кодексу. Суд витребує від суб'єкта владних повноважень останню наявну в нього інформацію про повне прізвище, ім'я та, за наявності, по батькові посадової особи органу державної влади або органу місцевого самоврядування, номер, який закріплюється за нею відповідно до Закону
--	---

	України "Про державну службу", адресу місця проживання чи перебування, дату народження, реєстраційний номер облікової картки платника податків або серію та номер паспорта (для посадових осіб, які через свої релігійні переконання в установленому порядку відмовилися від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та повідомили про це відповідний контролюючий орган і мають відмітку в паспорті) посадової особи органу державної влади або органу місцевого самоврядування, яка на момент звернення до суду, не працює в суб'єкта владних повноважень. Судові виклики та повідомлення посадової особи органу державної влади або органу місцевого самоврядування здійснюються судом за адресою, наданою суб'єктом владних повноважень, та одночасно у порядку, передбаченому ст. 130 цього Кодексу. 5. За наслідками розгляду справи з приводу притягнення до адміністративної відповідальності посадової особи органу державної влади або органу місцевого самоврядування адміністративний суд має право: 1) притягнути посадову особу органу державної влади або органу місцевого самоврядування до адміністративної відповідальності; 2) відмовити у притягненні посадової особи органу державної влади або органу місцевого самоврядування до адміністративної відповідальності та закрити справу про адміністративне правопорушення. Питання щодо притягнення до адміністративної відповідальності посадової особи органу державної влади або органу місцевого самоврядування вирішується судом в додатковому рішенні. 6. Додаткове судове рішення ухвалюється в тому самому порядку, що й судове рішення. При цьому суд повинен врахувати, що при вирішенні питання про притягнення до адміністративної відповідальності підлягають дослідженню виключно ті докази, які були покладені в основу оскаржуваного в цьому провадженні рішення, дії чи бездіяльності. Додатково до передбачених цим Кодексом вимог до змісту рішення у додатковому рішенні зазначається номер посадової особи, який
--	--

	закріплюється за нею відповідно до Закону України "Про державну службу". 7. Додаткове судове рішення повинно містити: відомості про посадову особу, стосовно якої розглядається справа (прізвище, ім'я та по батькові (за наявності), дата народження, місце проживання чи перебування; номер посадової особи, який закріплюється за нею відповідно до Закону України "Про державну службу"; дату розгляду справи; опис обставин (фактів), встановлених судом під час розгляду справи про оскарження рішення суб'єкта владних повноважень по суті та у судовому засіданні під час вирішення питання про притягнення до адміністративної відповідальності, що призвели до прийняття <u>посадовою особою рішення, визнаного протиправним та скасованого судом;</u> <u>опис обставин (фактів), які свідчать про наявність чи відсутність підстав для притягнення посадової особи до адміністративної відповідальності;</u> встановити кількість випадків попереднього притягнення посадової особи до адміністративної відповідальності, передбаченої ст. 166-26 Кодексу України про адміністративні правопорушення, за даними Єдиного державного реєстру судових рішень або Єдиного державного реєстру державних службовців, який ведеться Центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державної служби, та зазначити рішення судів, якими особу було притягнуто до відповідальності; прийняте у справі рішення. 8. Додаткове рішення про притягнення посадової особи органу державної влади або органу місцевого самоврядування до адміністративної відповідальності може бути оскаржено в апеляційному та касаційному порядку. Розгляд апеляційної та касаційної скарги на рішення про
--	--

	притягнення до адміністративної відповідальності здійснюється одночасно з розглядом скарг щодо правомірності рішень, дій чи бездіяльності суб'єкта владних повноважень.
Стаття 246. Зміст рішення ... 5. У резолютивній частині рішення зазначаються: 1) висновок суду про задоволення позову чи про відмову в позові повністю або частково щодо кожної із заявлених вимог; 2) розподіл судових витрат; 3) строк і порядок набрання рішенням суду законної сили та його оскарження; 4) повне найменування (для юридичних осіб) або прізвище, ім'я та по батькові (для фізичних осіб) сторін та інших учасників справи, їх місцезнаходження (для юридичних осіб) або місце проживання чи перебування (для фізичних осіб), ідентифікаційний код юридичної особи в Єдиному державному реєстрі підприємств і організацій України, реєстраційний номер облікової картки платника податків сторін (для фізичних осіб), за його наявності, або номер і серія паспорта для фізичних осіб - громадян України.	Стаття 246. Зміст рішення ... 5. У резолютивній частині рішення зазначаються: 1) висновок суду про задоволення позову чи про відмову в позові повністю або частково щодо кожної із заявлених вимог; 2) розподіл судових витрат; 3) строк і порядок набрання рішенням суду законної сили та його оскарження; 4) повне найменування (для юридичних осіб) або прізвище, ім'я та по батькові (для фізичних осіб) сторін та інших учасників справи, їх місцезнаходження (для юридичних осіб) або місце проживання чи перебування (для фізичних осіб), ідентифікаційний код юридичної особи в Єдиному державному реєстрі підприємств і організацій України, реєстраційний номер облікової картки платника податків сторін (для фізичних осіб), за його наявності, або номер і серія паспорта для фізичних осіб - громадян України; номер посадової особи, який закріплюється за нею відповідно до Закону України "Про державну службу".
Стаття 293. Право на апеляційне оскарження 1. Учасники справи, а також особи, які не брали участі у справі, якщо суд вирішив питання про їхні права, свободи, інтереси та (або) обов'язки, мають право оскаржити в апеляційному порядку рішення суду першої інстанції повністю або частково, крім випадків, встановлених цим Кодексом. 2. Ухвали суду першої інстанції можуть бути оскаржені в апеляційному порядку окремо від рішення суду повністю або частково у випадках, визначених статтею 294 цього Кодексу. Оскарження ухвал суду, які не передбачені статтею 294 цього Кодексу, окремо від рішення суду не допускається.	Стаття 293. Право на апеляційне оскарження 1. Учасники справи, а також особи, які не брали участі у справі, якщо суд вирішив питання про їхні права, свободи, інтереси та (або) обов'язки, мають право оскаржити в апеляційному порядку рішення суду першої інстанції повністю або частково, крім випадків, встановлених цим Кодексом. 2. Ухвали суду першої інстанції можуть бути оскаржені в апеляційному порядку окремо від рішення суду повністю або частково у випадках, визначених статтею 294 цього Кодексу. Оскарження ухвал суду, які не передбачені статтею 294 цього Кодексу, окремо від рішення суду не допускається.

3. Заперечення на ухвали, що не підлягають оскарженню окремо від рішення суду, включаються до апеляційної скарги на рішення суду. У разі подання апеляційної скарги на ухвалу, що не підлягає оскарженню окремо від рішення суду, суд апеляційної інстанції повертає її заявнику, про що постановляє ухвалу, яка не підлягає оскарженню. 4. Після відкриття апеляційного провадження за апеляційною скаргою особи, яка не брала участі у справі, але суд вирішив питання про її права, свободи, інтереси та (або) обов'язки, така особа користується процесуальними правами і несе процесуальні обов'язки учасника справи.	3. Заперечення на ухвали, що не підлягають оскарженню окремо від рішення суду, включаються до апеляційної скарги на рішення суду. У разі подання апеляційної скарги на ухвалу, що не підлягає оскарженню окремо від рішення суду, суд апеляційної інстанції повертає її заявнику, про що постановляє ухвалу, яка не підлягає оскарженню. 4. Після відкриття апеляційного провадження за апеляційною скаргою особи, яка не брала участі у справі, але суд вирішив питання про її права, свободи, інтереси та (або) обов'язки, така особа користується процесуальними правами і несе процесуальні обов'язки учасника справи. 5. Розгляд апеляційної скарги на додаткове рішення суду першої інстанції щодо притягнення посадової особи органу державної влади або органу місцевого самоврядування до адміністративної відповідальності відповідно до ст. 286-1 цього Кодексу має здійснюватися одночасно з розглядом апеляційної скарги щодо правомірності рішень, дій чи бездіяльності суб'єкта владних повноважень. 6. У разі, якщо суб'єкт владних повноважень не оскаржує в апеляційному порядку додаткове рішення суду першої інстанції, посадова особа органу державної влади або органу місцевого самоврядування, яку рішенням суду першої інстанції притягнуто до адміністративної відповідальності, може оскаржити додаткове рішення суду першої інстанції в апеляційному порядку.
Стаття 328. Право на касаційне оскарження 1. Учасники справи, а також особи, які не брали участі у справі, якщо суд вирішив питання про їхні права, свободи, інтереси та (або) обов'язки, мають право оскаржити в касаційному порядку рішення суду першої інстанції після апеляційного перегляду справи, а також постанову суду апеляційної інстанції повністю або частково у випадках, визначених цим Кодексом. 2. У касаційному порядку можуть бути оскаржені ухвали суду першої інстанції про забезпечення позову, заміни заходу забезпечення позову, ухвали, зазначені в пунктах 3, 4, 5, 12, 13, 17, 20 частини першої статті 294 цього Кодексу, після їх перегляду в апеляційному порядку.	Стаття 328. Право на касаційне оскарження 1. Учасники справи, а також особи, які не брали участі у справі, якщо суд вирішив питання про їхні права, свободи, інтереси та (або) обов'язки, мають право оскаржити в касаційному порядку рішення суду першої інстанції після апеляційного перегляду справи, а також постанову суду апеляційної інстанції повністю або частково у випадках, визначених цим Кодексом. 2. У касаційному порядку можуть бути оскаржені ухвали суду першої інстанції про забезпечення позову, заміни заходу забезпечення позову, ухвали, зазначені в пунктах 3, 4, 5, 12, 13, 17, 20 частини першої статті 294 цього Кодексу, після їх перегляду в апеляційному порядку.

3. У касаційному порядку можуть бути оскаржені ухвали суду апеляційної інстанції про відмову у відкритті або закритті апеляційного провадження, про повернення апеляційної скарги, про зупинення провадження, щодо забезпечення позову та заміни заходу забезпечення позову, про відмову ухвалити додаткове рішення, про роз'яснення рішення чи відмову у роз'ясненні рішення, про внесення або відмову у внесенні виправлень у рішення, про повернення заяви про перегляд судового рішення за нововиявленими або виключними обставинами, про відмову у відкритті провадження за нововиявленими або виключними обставинами, про заміну сторони у справі, про накладення штрафу в порядку процесуального примусу, окремі ухвали.

4. Підставами касаційного оскарження є неправильне застосування судом норм матеріального права чи порушення норм процесуального права.

5. Не підлягають касаційному оскарженню:

1) рішення, ухвали суду першої інстанції та постанови, ухвали суду апеляційної інстанції у справах, рішення у яких підлягають перегляду в апеляційному порядку Верховним Судом;

2) судові рішення у справах незначної складності, крім випадків, якщо:

а) касаційна скарга стосується питання права, яке має фундаментальне значення для формування єдиної правозастосовчої практики;

б) особа, яка подає касаційну скаргу, відповідно до цього Кодексу позбавлена можливості спростувати обставини, встановлені оскарженням судовим рішенням, при розгляді іншої справи;

в) справа становить значний суспільний інтерес або має виняткове значення для учасника справи, який подає касаційну скаргу;

г) суд першої інстанції відніс справу до категорії справ незначної складності помилково.

6. Особа, яка не брала участі у справі, якщо суд вирішив питання про її права, свободи, інтереси та (або) обов'язки, має право подати касаційну скаргу на судові рішення лише після його перегляду в апеляційному порядку за її

3. У касаційному порядку можуть бути оскаржені ухвали суду апеляційної інстанції про відмову у відкритті або закритті апеляційного провадження, про повернення апеляційної скарги, про зупинення провадження, щодо забезпечення позову та заміни заходу забезпечення позову, про відмову ухвалити додаткове рішення, про роз'яснення рішення чи відмову у роз'ясненні рішення, про внесення або відмову у внесенні виправлень у рішення, про повернення заяви про перегляд судового рішення за нововиявленими або виключними обставинами, про відмову у відкритті провадження за нововиявленими або виключними обставинами, про заміну сторони у справі, про накладення штрафу в порядку процесуального примусу, окремі ухвали.

4. Підставами касаційного оскарження є неправильне застосування судом норм матеріального права чи порушення норм процесуального права.

5. Не підлягають касаційному оскарженню:

1) рішення, ухвали суду першої інстанції та постанови, ухвали суду апеляційної інстанції у справах, рішення у яких підлягають перегляду в апеляційному порядку Верховним Судом;

2) судові рішення у справах незначної складності, крім випадків, якщо:

а) касаційна скарга стосується питання права, яке має фундаментальне значення для формування єдиної правозастосовчої практики;

б) особа, яка подає касаційну скаргу, відповідно до цього Кодексу позбавлена можливості спростувати обставини, встановлені оскарженням судовим рішенням, при розгляді іншої справи;

в) справа становить значний суспільний інтерес або має виняткове значення для учасника справи, який подає касаційну скаргу;

г) суд першої інстанції відніс справу до категорії справ незначної складності помилково.

6. Особа, яка не брала участі у справі, якщо суд вирішив питання про її права, свободи, інтереси та (або) обов'язки, має право подати касаційну скаргу на судові рішення лише після його перегляду в апеляційному порядку за її апеляційною скаргою. У разі відкриття касаційного провадження за

апеляційною скаргою. У разі відкриття касаційного провадження за касаційною скаргою особи, яка не брала участі у справі, але суд вирішив питання про її права, свободи, інтереси та (або) обов'язки, така особа користується процесуальними правами і несе процесуальні обов'язки учасника справи.	касаційною скаргою особи, яка не брала участі у справі, але суд вирішив питання про її права, свободи, інтереси та (або) обов'язки, така особа користується процесуальними правами і несе процесуальні обов'язки учасника справи. 7. У касаційному порядку може бути оскаржене додаткове рішення суду, винесене відповідно до ст. 286-1 цього Кодексу, після апеляційного перегляду. Розгляд касаційної скарги має здійснюватися одночасно з розглядом касаційної скарги щодо правомірності рішень, дій чи бездіяльності суб'єкта владних повноважень. 8. У разі, якщо суб'єкт владних повноважень не оскаржує судові рішення, посадова особа органу державної влади або органу місцевого самоврядування, яку притягнуто до адміністративної відповідальності, може оскаржити рішення суду апеляційної інстанції за результатами перегляду додаткового рішення в касаційному порядку.
---	--

Закон України "Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності"

Стаття 1. Визначення термінів У цьому Законі нижчезазначені терміни вживаються в такому значенні:	Стаття 1. Визначення термінів У цьому Законі нижчезазначені терміни вживаються в такому значенні:
відсутній	<u>документ органу державного нагляду (контролю)</u> – будь-який із наступних документів: - припис; - розпорядження або інший розпорядчий документ; - будь-який документ, який складається за результатами здійснення заходу державного нагляду (контролю) та спрямований на набуття, зміну або припинення прав, інтересів та/або обов'язків суб'єкта господарювання; - документ про застосування фінансових, адміністративно-господарських або будь-яких інших санкцій до суб'єкта господарювання та/або його посадової особи (посадових осіб); - документ про застосування заходів реагування до суб'єкта господарювання та/або його посадової особи (посадових осіб);

	<u>обмеження для посадової особи</u> – заборона підписання посадовою особою органу державного нагляду (контролю) документів у випадках, передбачених частиною 16 статті 4 цього Закону; <u>факт незаконності дії чи рішення посадової особи органу державного нагляду (контролю)</u> – одиничний факт скасування (визнання недійсним, нечинним, недіючим, відміна, припинення дії) повністю або частково на підставі судового рішення, яке набрало законної сили, документа органу державного нагляду (контролю), підписаного такою посадовою особою (незалежно від загальної кількості підписантів документа).
Стаття 2. Сфера дії цього Закону	Стаття 2. Сфера дії цього Закону
Зазначені у частині четвертій цієї статті органи, що здійснюють державний нагляд (контроль) у встановленому цим Законом порядку з урахуванням особливостей, визначених законами у відповідних сферах та міжнародними договорами, зобов'язані забезпечити дотримання вимог статті 1, статті 3, частин першої, четвертої, шостої - восьмої, абзацу другого частини десятої, частин тринадцятої та чотирнадцятої статті 4, частин першої - четвертої статті 5, частини третьої статті 6, частин першої - четвертої та шостої статті 7, статей 9, 10, 19, 20, 21, частини третьої статті 22 цього Закону.	Зазначені у частині четвертій цієї статті органи, що здійснюють державний нагляд (контроль) у встановленому цим Законом порядку з урахуванням особливостей, визначених законами у відповідних сферах та міжнародними договорами, зобов'язані забезпечити дотримання вимог статті 1, статті 3, частин першої, четвертої, шостої - восьмої, абзацу другого частини десятої, частин тринадцятої, чотирнадцятої, шістнадцятої сімнадцятої, вісімнадцятої, дев'ятнадцятої статті 4, частин першої – четвертої, шостої та дванадцятої статті 7, статей 9, 10, 19, 20, 21, частини третьої статті 22 цього Закону.
Стаття 4. Загальні вимоги до здійснення державного нагляду (контролю)	Стаття 4. Загальні вимоги до здійснення державного нагляду (контролю)
16. відсутня	16. Посадовій особі органу державного нагляду (контролю) на безстроковій основі забороняється підписувати будь-який документ органу державного нагляду (контролю), у разі настання двадцяти або більше (поспіль або сукупно, незалежно від періоду) фактів незаконності дії чи рішення посадової особи органу державного нагляду (контролю). Передбачена цією частиною 16 статті 4 Закону заборона застосовується до посадової особи протягом десяти років незалежно від зміни будь-яких даних про посадову особу, зокрема, зміни прізвища, ім'я, по батькові,

	реєстраційного номеру облікової картки платника податків, його присвоєння або скасування, внесення змін до документа, що посвідчує особу, видачі нового документа, що посвідчує особу, зміни місця роботи, посади, рангу, умов служби, укладення нового або внесення змін до існуючого трудового договору (контракту), реорганізації роботодавця/суб'єкта призначення). 17. Відображення інформації в Єдиному державному реєстрі державних службовців є достатнім та належним доказом наявності обмежень для посадової особи. У разі тимчасового зупинення, припинення функціонування Єдиного державного реєстру державних службовців або наявності будь-яких інших перешкод у використанні цього реєстру, а також у разі неповноти зазначених в реєстрі відомостей достатнім та належним доказом наявності обмежень для посадової особи є інформація Єдиного державного реєстру судових рішень про відповідну кількість фактів незаконності дії чи рішення посадової особи органу державного нагляду (контролю). Зазначене в цьому пункті не позбавляє суб'єкта господарювання права на доведення наявності обмежень для посадової особи іншими належними та допустимими доказами, в тому числі, на підставі оформлених відповідно до закону копій судових рішень. 18. Застосування обмежень, передбачених частиною 16 статті 4 цього Закону не потребує додаткових дій або рішень органів державної влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій. У разі необхідності припинення незаконних дій посадової особи керівник органу державного нагляду (контролю) має право видати відповідний наказ (розпорядження). Відсутність такого наказу не впливає на наявність обмежень для посадової особи. 19. Обмеження, передбачені частиною 16 статті 4 цього Закону, скасовуються у разі, якщо кількість фактів незаконності дії чи рішення посадової особи органу державного нагляду (контролю) стане меншою за двадцять. Скасування обмежень не впливає на можливість їх повторного застосування у разі повторного настання передбачених законом підстав (без обмеження кількості повторень).
--	---

Стаття 5. Планові заходи зі здійснення державного нагляду (контролю)	Стаття 5. Планові заходи зі здійснення державного нагляду (контролю)
4. Органи державного нагляду (контролю) здійснюють планові заходи з державного нагляду (контролю) за умови письмового повідомлення суб'єкта господарювання про проведення планового заходу не пізніше як за десять днів до дня здійснення цього заходу. Повідомлення повинно містити: дату початку та дату закінчення здійснення планового заходу; найменування юридичної особи або прізвище, ім'я та по батькові фізичної особи - підприємця, щодо діяльності яких здійснюється захід; найменування органу державного нагляду (контролю). ... Суб'єкт господарювання має право не допускати посадову особу органу державного нагляду (контролю) до здійснення планового заходу в разі недержання повідомлення про здійснення планового заходу.	4. Органи державного нагляду (контролю) здійснюють планові заходи з державного нагляду (контролю) за умови письмового повідомлення суб'єкта господарювання про проведення планового заходу не пізніше як за десять днів до дня здійснення цього заходу. Повідомлення повинно містити: дату початку та дату закінчення здійснення планового заходу; найменування юридичної особи або прізвище, ім'я та по батькові фізичної особи - підприємця, щодо діяльності яких здійснюється захід; найменування органу державного нагляду (контролю); прізвище ім'я та по батькові кожної посадової особи органу (органів) державного нагляду, яка буде здійснювати заходи з державного нагляду (контролю); номер кожної посадової особи, який закріплюється за нею відповідно до Закону України "Про державну службу"; прізвище ім'я та по батькові кожної посадової особи органу (органів) державного нагляду, яка уповноважена за результатами здійснення заходу з державного нагляду підписувати будь-який із документів, зазначених в частині 16 статті 4 цього Закону, а також номери цих осіб, які закріплюються за ними відповідно до Закону України "Про державну службу"; ... Суб'єкт господарювання має право не допускати посадову особу органу державного нагляду (контролю) до здійснення планового заходу в наступних випадках: - недержання повідомлення про здійснення планового заходу; - якщо існують обмеження для посадової особи (посадових осіб), яка направлена (які направлені) на проведення заходу державного нагляду (контролю);

	- якщо відсутній доступ до Єдиного державного реєстру державних службовців; - у разі відсутності в Єдиному державному реєстрі державних службовців інформації про посадову особу, яка направлена на проведення заходу державного нагляду (контролю).
6. відсутня	6. Якщо після допуску до здійснення планового заходу з'явилася інформація про обмеження для посадової особи, яка направлена на проведення заходу державного нагляду (контролю), суб'єкт господарювання має право скасувати наданий для здійснення планового заходу доступ.
Стаття 6. Позапланові заходи зі здійснення державного нагляду (контролю)	Стаття 6. Позапланові заходи зі здійснення державного нагляду (контролю)
3. Суб'єкт господарювання повинен ознайомитися з підставою проведення позапланового заходу з наданням йому копії відповідного посвідчення (направлення) на проведення заходу державного нагляду (контролю).	3. Суб'єкт господарювання повинен ознайомитися з підставою проведення позапланового заходу з наданням йому копії відповідного посвідчення (направлення) на проведення заходу державного нагляду (контролю). Суб'єкт господарювання має право не допускати посадову особу органу державного нагляду (контролю) до здійснення позапланового заходу у таких випадках: - якщо існують обмеження для посадової особи (посадових осіб), яка направлена (які направлені) на проведення заходу державного нагляду (контролю); - якщо відсутній доступ до Єдиного державного реєстру державних службовців; - у разі відсутності в Єдиному державному реєстрі державних службовців інформації про посадову особу, яка направлена на проведення заходу державного нагляду (контролю). Якщо після допуску до здійснення позапланового заходу з'явилася інформація про обмеження для посадової особи, яка направлена на проведення заходу державного нагляду (контролю), суб'єкт господарювання має право скасувати наданий для здійснення позапланового заходу доступ.
Стаття 7. Розпорядчі документи органів державного нагляду (контролю)	Стаття 7. Розпорядчі документи органів державного нагляду (контролю)

3. У посвідченні (направленні) на проведення заходу зазначаються: ... перелік посадових осіб, які беруть участь у здійсненні заходу, із зазначенням їх посади, прізвища, ім'я та по батькові;	3. У посвідченні (направленні) на проведення заходу зазначаються: ... перелік посадових осіб, які беруть участь у здійсненні заходу, із зазначенням їх посади, прізвища, ім'я та по батькові; номери посадових осіб, які закріплюються за ними відповідно до Закону України "Про державну службу", інформація про відсутність обмежень для посадових осіб.
8. Припис - обов'язкова для виконання у визначені строки письмова вимога посадової особи органу державного нагляду (контролю) суб'єкту господарювання щодо усунення порушень вимог законодавства. Припис не передбачає застосування санкцій щодо суб'єкта господарювання. Припис видається та підписується посадовою особою органу державного нагляду (контролю), яка здійснювала перевірку.	8. Припис - обов'язкова для виконання у визначені строки письмова вимога посадової особи органу державного нагляду (контролю) суб'єкту господарювання щодо усунення порушень вимог законодавства. Припис не передбачає застосування санкцій щодо суб'єкта господарювання. Припис видається та підписується посадовою особою органу державного нагляду (контролю), яка здійснювала перевірку, за умови відсутності обмежень для посадової особи станом на дату підписання припису.
9. Розпорядження або інший розпорядчий документ органу державного нагляду (контролю) - обов'язкове для виконання письмове рішення органу державного нагляду (контролю) щодо усунення виявлених порушень у визначені строки. Розпорядження видається та підписується керівником органу державного нагляду (контролю) (головою державного колегіального органу) або його заступником (членом державного колегіального органу).	9. Розпорядження або інший розпорядчий документ органу державного нагляду (контролю) - обов'язкове для виконання письмове рішення органу державного нагляду (контролю) щодо усунення виявлених порушень у визначені строки. Розпорядження, за умови відсутності обмежень для посадової особи, видається та підписується керівником органу державного нагляду (контролю) (головою державного колегіального органу) або його заступником (членом державного колегіального органу).
Розпорядчий документ органу державного нагляду (контролю) щодо усунення порушень, виявлених під час здійснення заходу, повинен містити такі відомості: ... прізвище, ім'я та по батькові інших осіб, які взяли участь у здійсненні заходу.	Розпорядчий документ органу державного нагляду (контролю) щодо усунення порушень, виявлених під час здійснення заходу, повинен містити такі відомості: ... прізвище, ім'я та по батькові інших осіб, які взяли участь у здійсненні заходу, їх номери, які закріплюються за ними відповідно до Закону України "Про державну службу"; інформацію про відсутність обмежень для посадової особи (посадових осіб), яка підписала (які підписали) розпорядчий документ.

... Розпорядчі документи щодо усунення порушень вимог законодавства можуть бути оскаржені до відповідного центрального органу виконавчої влади або суду в установленому законом порядку.	... Розпорядчі документи щодо усунення порушень вимог законодавства можуть бути оскаржені до відповідного центрального органу виконавчої влади або суду в установленому законом порядку. Безумовною підставою для скасування розпорядчого документа є його підписання принаймні однією особою, щодо якої встановлені обмеження відповідно до частини 16 статті 4 цього Закону.
12. відсутня	12. Документ органу державного нагляду (контролю), підписаний особою, для якої на дату підписання встановлені обмеження відповідно до частини 16 статті 4 цього Закону, вважається протиправним та не створює юридичних наслідків. Дане положення застосовується у разі, якщо обмеження наявні принаймні для однієї посадової особи, яка його підписала. На протиправність документа органу державного нагляду не впливає подальша відміна обмежень для посадової особи. Документи органу державного нагляду (контролю) зберігає чинність, якщо обмеження для посадової особи виникли після дати підписання нею такого документа. Документ органу державного нагляду (контролю) вважається протиправним також і в тому разі, якщо станом на дату підписання такого документа існували обмеження для посадової особи, але про їх наявність стало відомо пізніше. В такому разі орган державного нагляду (контролю) та суб'єкт господарювання зобов'язані вчинити дії, направлені на відновлення становища, яке існувало до підписання документа органу державного нагляду (контролю). Встановлена в силу цього Закону протиправність документа органу державного нагляду не позбавляє суб'єкта господарювання права на звернення до суду з метою захисту прав, свобод та інтересів у зв'язку з цим. В такому разі суб'єкт господарювання має право просити суд захистити свої права, свободи або законні інтереси шляхом визнання протиправним та скасування документа органу державного нагляду.
Стаття 8. Повноваження та обов'язки органу державного нагляду (контролю)	Стаття 8. Повноваження та обов'язки органу державного нагляду (контролю)

1. Орган державного нагляду (контролю) в межах повноважень, передбачених законом, під час здійснення державного нагляду (контролю) має право:	1. Орган державного нагляду (контролю) в межах повноважень, передбачених законом, а також з урахуванням обмежень для посадової особи , під час здійснення державного нагляду (контролю) має право:
2. Органи державного нагляду (контролю) та їх посадові особи під час здійснення заходів державного нагляду (контролю) зобов'язані: ... пункт відсутній	2. Органи державного нагляду (контролю) та їх посадові особи під час здійснення заходів державного нагляду (контролю) зобов'язані: ... не допускати здійснення заходів державного нагляду (контролю) у разі наявності обмежень для посадової особи;
Стаття 10. Права суб'єкта господарювання	Стаття 10. Права суб'єкта господарювання
Суб'єкт господарювання під час здійснення державного нагляду (контролю) має право: перевіряти наявність у посадових осіб органу державного нагляду (контролю) службового посвідчення та посвідчення (направлення) і одержувати копію посвідчення (направлення) на проведення планового або позапланового заходу;	Суб'єкт господарювання під час здійснення державного нагляду (контролю) має право: перевіряти наявність у посадових осіб органу державного нагляду (контролю) службового посвідчення та посвідчення (направлення) і одержувати копію посвідчення (направлення) на проведення планового або позапланового заходу; перевіряти наявність інформації про посадову особу в Єдиному державному реєстрі державних службовців, Єдиному державному реєстрі судових рішень;
не допускати посадових осіб органу державного нагляду (контролю) до здійснення державного нагляду (контролю), якщо:	не допускати посадових осіб органу державного нагляду (контролю) до здійснення державного нагляду (контролю), якщо: - якщо існують обмеження для посадової особи (посадових осіб), яка направлена (які направлені) на проведення заходу державного нагляду (контролю); - якщо відсутній доступ до Єдиного державного реєстру державних службовців; - у разі відсутності в Єдиному державному реєстрі державних службовців інформації про посадову особу, яка направлена на проведення заходу державного нагляду (контролю).
відсутній	вимагати припинення здійснення державного нагляду (контролю), якщо після допуску до здійснення заходу державного нагляду (контролю)

	з'явилися обмеження для посадової особи, яка направлена на проведення заходу державного нагляду (контролю).
--	---

Закон України "Про доступ до судових рішень"

Стаття 2. Відкритість судових рішень 2. Усі судові рішення є відкритими та підлягають оприлюдненню в електронній формі не пізніше наступного дня після їх виготовлення і підписання. Судові рішення також можуть публікуватися в друкованих виданнях із додержанням вимог цього Закону. Якщо судовий розгляд відбувався у закритому судовому засіданні, судові рішення оприлюднюються з виключенням інформації, яка за рішенням суду щодо розгляду справи у закритому судовому засіданні підлягає захисту від розголошення.	Стаття 2. Відкритість судових рішень 2. Усі судові рішення є відкритими та підлягають оприлюдненню в електронній формі не пізніше наступного дня після їх виготовлення і підписання. Судові рішення також можуть публікуватися в друкованих виданнях із додержанням вимог цього Закону. Якщо судовий розгляд відбувався у закритому судовому засіданні, судові рішення оприлюднюються з виключенням інформації, яка за рішенням суду щодо розгляду справи у закритому судовому засіданні підлягає захисту від розголошення. Номер особи, які закріплюється за нею відповідно до Закону України "Про державну службу", не підлягає захисту від розголошення.
Стаття 4. Доступ до Реєстру	Стаття 4. Доступ до Реєстру
7. відсутня	7. У випадках, передбачених Законом України "Про державну службу", інформація з Реєстру автоматично переноситься до Єдиного державного реєстру державних службовців.
Стаття 7. Відомості, що не можуть бути розголошені в текстах судових рішень, відкритих для загального доступу	Стаття 7. Відомості, що не можуть бути розголошені в текстах судових рішень, відкритих для загального доступу
1. У текстах судових рішень, що відкриті для загального доступу, не можуть бути розголошені такі відомості: 1) місце проживання або перебування фізичних осіб із зазначенням адреси, номери телефонів чи інших засобів зв'язку, адреси електронної пошти, реєстраційні номери облікової картки платника податків, реквізити документів, що посвідчують особу, унікальні номери запису в Єдиному державному демографічному реєстрі; 2) реєстраційні номери транспортних засобів;	1. У текстах судових рішень, що відкриті для загального доступу, не можуть бути розголошені такі відомості: 1) місце проживання або перебування фізичних осіб із зазначенням адреси, номери телефонів чи інших засобів зв'язку, адреси електронної пошти, реєстраційні номери облікової картки платника податків, реквізити документів, що посвідчують особу, унікальні номери запису в Єдиному державному демографічному реєстрі; 2) реєстраційні номери транспортних засобів;

3) номери банківських рахунків, номери платіжних карток; 4) інформація, для забезпечення захисту якої розгляд справи або вчинення окремих процесуальних дій відбувалися у закритому судовому засіданні; 5) інші відомості, що дають можливість ідентифікувати фізичну особу. Такі відомості замінюються літерними або цифровими позначеннями.	3) номери банківських рахунків, номери платіжних карток; 4) інформація, для забезпечення захисту якої розгляд справи або вчинення окремих процесуальних дій відбувалися у закритому судовому засіданні; 5) інші відомості, що дають можливість ідентифікувати фізичну особу, за виключенням прізвища, ім'я та по батькові, а також номера посадової особи у разі, якщо законом прямо передбачена необхідність зазначення цих відомостей в судовому рішенні. Такі відомості замінюються літерними або цифровими позначеннями.
---	---

Закон України "Про інформацію"

Стаття 21. Інформація з обмеженим доступом	Стаття 21. Інформація з обмеженим доступом
1. Інформацією з обмеженим доступом є конфіденційна, таємна та службова інформація. 2. Конфіденційною є інформація про фізичну особу, а також інформація, доступ до якої обмежено фізичною або юридичною особою, крім суб'єктів владних повноважень. Конфіденційна інформація може поширюватися за бажанням (згодою) відповідної особи у визначеному нею порядку відповідно до передбачених нею умов, а також в інших випадках, визначених законом. Відносини, пов'язані з правовим режимом конфіденційної інформації, регулюються законом.	1. Інформацією з обмеженим доступом є конфіденційна, таємна та службова інформація. 2. Конфіденційною є інформація про фізичну особу, а також інформація, доступ до якої обмежено фізичною або юридичною особою, крім суб'єктів владних повноважень. Конфіденційна інформація може поширюватися за бажанням (згодою) відповідної особи у визначеному нею порядку відповідно до передбачених нею умов, а також в інших випадках, визначених законом. Не є конфіденційною інформацією номер особи, який закріплюється за нею відповідно до Закону України "Про державну службу". Відносини, пов'язані з правовим режимом конфіденційної інформації, регулюються законом.

Закон України "Про державну службу"

Стаття 3. Сфера дії цього Закону	Стаття 3. Сфера дії цього Закону
3. Дія цього Закону не поширюється на:	3. Дія цього Закону (за виключенням статті 18-1 цього Закону) не поширюється на:

Стаття 7. Основні права державного службовця	Стаття 7. Основні права державного службовця
3. відсутня	3. Обмеження для посадової особи, передбачені Законом України "Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності", не вважаються скасуванням, обмеженням або звуженням прав державного службовця.
Стаття 13. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державної служби	Стаття 13. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державної служби
3. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державної служби: 21) здійснює інші повноваження, визначені цим та іншими законами.	3. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державної служби: 21) забезпечує виконання судових рішень у справах про адміністративні правопорушення, передбачені ч. 2 ст. 166-26 Кодексу України про адміністративні правопорушення; 22) здійснює інші повноваження, визначені цим та іншими законами.
Стаття 18-1	Стаття 18-1. Єдиний державний реєстр державних службовців
Відсутня	1. Єдиний державний реєстр державних службовців (далі - Реєстр) створюється з метою забезпечення фізичних та юридичних осіб інформацією про осіб, які є або були державними службовцями. 2. До Реєстру вносяться відомості: 2.1. про державних службовців: 1) прізвище, ім'я, по батькові; 2) дата і місце народження; 3) реєстраційний номер облікової картки платника податків (за наявності); 4) унікальний номер запису в Єдиному державному демографічному реєстрі (за наявності); 5) сімейний стан; 6) освіта і спеціальність; 7) місце проживання;

	8) номер телефону та адреса електронної пошти; 9) найменування і місцезнаходження державного органу, в якому особа обіймає посаду державної служби; 10) результати конкурсу; 11) реквізити акта про призначення на посаду; 12) дата і місце (державний орган) складення Присяги державного службовця; 13) відомості про проходження державної служби в усіх державних органах, де працювала та/або працює особа (посада, категорія посади та ранг державного службовця, відомості про професійне навчання, стажування, відрядження за кордон, переведення в цьому державному органі); 14) інформація щодо строковості чи безстроковості призначення на посаду; 15) інформація про тимчасове покладення виконання обов'язків за вакантною посадою, про тимчасовий розподіл обов'язків за іншими вакантними посадами державної служби (у разі наявності такої інформації); 16) відомості про оцінювання результатів службової діяльності; 17) вид і строки надання відпустки; 18) інформація про заохочення; 19) інформація про дисциплінарні стягнення та їх зняття; 20) підстава звільнення з посади державної служби з посиланням на статтю, частину та пункт цього або іншого закону України; 2.2. про кожен факт скасування (визнання недійсним, нечинним, недіючим, відміни, припинення дії) повністю або частково на підставі судового рішення, яке набрало законної сили, будь-якого та всіх наступних документів (із зазначенням їх реквізитів), підписаних державним службовцем (незалежно від загальної кількості підписантів): 1) припису, розпорядження або іншого розпорядчого документа у розумінні Закону України "Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності"; 2) будь-якого документа, який складається за результатами здійснення заходу державного нагляду (контролю) та спрямований на набуття, зміну або припинення прав, інтересів та/або обов'язків суб'єкта господарювання;
--	---

	3) документа про застосування до суб'єкта господарювання фінансових, адміністративно-господарських або будь-яких інших санкцій; 4) документа про застосування будь-яких заходів реагування до суб'єкта господарювання та/або його посадової особи (посадових осіб); 2.3. про кожен факт притягнення посадової особи органу державного нагляду (контролю) до відповідальності за ст. 166-26 Кодексу України про адміністративні правопорушення. 3. Інформація, передбачена в підпункті 2.1. частини 2 цієї статті 18-1, включає всю історію державної служби особи, без видалення даних у разі їх заміни новою інформацією. Реєстр відображає всі факти внесення змін до інформації, яка в ньому міститься. 4. В Реєстрі кожному державному службовцю на безстроковій основі присвоюється номер, який є незмінним, в тому числі, незалежно від зміни будь-яких даних про такого державного службовця, зокрема, зміни прізвища, ім'я, по батькові, реєстраційного номеру облікової картки платника податків, його присвоєння або скасування, внесення змін до документа, що посвідчує особу, видачі нового документа, що посвідчує особу, зміни місця роботи, посади, рангу, умов служби, укладення нового або внесення змін до існуючого трудового договору (контракту), реорганізації роботодавця/суб'єкта призначення). 5. Ведення Реєстру здійснюється з використанням програмного забезпечення, розробленого відповідно до державних стандартів, що забезпечують його сумісність і взаємодію з іншими інформаційними системами та мережами, що становлять інформаційний ресурс держави, в тому числі, але не виключно: - Єдиним державним реєстром декларацій осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування; - Єдиним державним реєстром судових рішень; - Єдиним державним демографічним реєстром; - Інтегрованою автоматизованою системою державного нагляду (контролю); - Державним реєстром речових прав на нерухоме майно; - Єдиним державним реєстром юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань.
--	---

	Зазначена в пунктах 2.2. та 2.3. частини 2 цієї статті 18-1 інформація автоматично переноситься до Реєстру з Єдиного державного реєстру судових рішень в день набрання відповідним судовим рішенням законної сили. Забороняється вносити зміни до інформації, автоматично перенесеної до Реєстру з Єдиного державного реєстру судових рішень. Додатково передбачається можливість автоматичного видалення (повністю або частково) з Реєстру інформації про судові рішення у наступних випадках: - якщо судові рішення в подальшому було скасоване повністю або в частині визнання незаконними дій та/або рішень державного службовця (із набранням чинності судовим рішенням про скасування); - у разі зупинення дії оскаржуваного рішення в ухвалі про відкриття апеляційного провадження; зупинення дії раніше прийнятої апеляційним судом постанови та рішення суду першої інстанції, що оскаржується; зупинення виконання судових рішень, які оскаржуються, судом касаційної інстанції (на період такого зупинення). Видалення з Реєстру інформації про судові рішення не перешкоджає повторному внесенню такої інформації, якщо в подальшому відповідно до процесуального законодавства судові рішення буде вважатися таким, що набуло законної сили. Автоматична інформаційна взаємодія між Реєстром та Єдиним державним реєстром судових рішень організовується таким чином, що не потребує додаткового вчинення дій чи прийняття рішень Центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державної служби, будь-якими підприємствами, установами, організаціями або органами державної влади чи органами місцевого самоврядування. 6. Не допускається дублювання в Реєстрі інформації про одного і того самого державного службовця, в тому числі, незалежно від зміни будь-яких відомостей, що дають можливість його ідентифікувати. 7. Реєстр формується та ведеться Центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державної служби.
--	--

	Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державної служби, забезпечує відкритий цілодобовий доступ до Реєстру на своєму офіційному веб-сайті. Державні органи мають безпосередній доступ до Реєстру із обов'язком вносити інформацію, передбачену підпунктом 2.1. частини 2 цієї статті 18-1, протягом одного робочого дня із дати виникнення відповідних обставин. Внесення змін та/або видалення інформації, передбаченої підпунктом 2.1. частини 2 цієї статті 18-1, дозволяється виключно на підставі письмового погодження Центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державної служби. Доступ до Реєстру на офіційному веб-сайті Центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державної служби, надається шляхом можливості перегляду, копіювання та роздруковування інформації, а також у вигляді набору даних (електронного документа), організованого у форматі, що дозволяє його автоматизоване оброблення електронними засобами (машинозчитування) з метою повторного використання. 8. Інформацію з обмеженим доступом вважаються виключно відомості Реєстру, передбачені в підпунктах 3, 7, 8 пункту 2.1. частини 2 цієї статті 18-1. Будь-яка інша інформація підлягає розголошенню. 9. Інформація в Реєстрі зберігається безстроково, незалежно від припинення державним службовцем державної служби. Видалення інформації з Реєстру допускається тільки у випадках, передбачених цим Законом.
Стаття 19. Право на державну службу	Стаття 19. Право на державну службу
2. На державну службу не може вступити особа, яка: 1) досягла шістдесятип'ятирічного віку; 2) в установленому законом порядку визнана недієздатною або дієздатність якої обмежена;	2. На державну службу не може вступити особа, яка: ... 9) відповідно до рішення суду була позбавлена права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю у зв'язку з притягненням до адміністративної відповідальності відповідно до ст. 166-26 Кодексу

3) має судимість за вчинення умисного злочину, якщо така судимість не погашена або не знята в установленому законом порядку; 4) відповідно до рішення суду позбавлена права займатися діяльністю, пов'язаною з виконанням функцій держави, або займати відповідні посади; 5) піддавалася адміністративному стягненню за корупційне або пов'язане з корупцією правопорушення - протягом трьох років з дня набрання відповідним рішенням суду законної сили; 6) має громадянство іншої держави; 7) не пройшла спеціальну перевірку або не надала згоду на її проведення; 8) підпадає під заборону, встановлену Законом України "Про очищення влади".	України про адміністративні правопорушення – протягом п'яти років з дня набрання відповідним рішенням суду законної сили; 10) у разі наявності обмежень для посадової особи відповідно до Закону України "Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності", якщо особа претендує на зайняття посади, для якої встановлені повноваження, пов'язані із здійсненням державного нагляду (контролю).
Стаття 43. Зміна істотних умов державної служби	Стаття 43. Зміна істотних умов державної служби
3. Зміною істотних умов державної служби вважається зміна: 1) належності посади державної служби до певної категорії посад; 2) основних посадових обов'язків; 3) умов (системи та розмірів) оплати праці або соціально-побутового забезпечення; 4) режиму служби, встановлення або скасування неповного робочого часу; 5) місця розташування державного органу (в разі його переміщення до іншого населеного пункту).	3. Зміною істотних умов державної служби вважається зміна: 1) належності посади державної служби до певної категорії посад; 2) основних посадових обов'язків; 3) умов (системи та розмірів) оплати праці або соціально-побутового забезпечення; 4) режиму служби, встановлення або скасування неповного робочого часу; 5) місця розташування державного органу (в разі його переміщення до іншого населеного пункту). Зміною істотних умов державної служби також вважаються обмеження для посадової особи, передбачені Законом України "Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності".
4. Про зміну істотних умов служби керівник державної служби письмово повідомляє державного службовця не пізніше як за 60 календарних днів до	4. Про зміну істотних умов служби керівник державної служби письмово повідомляє державного службовця не пізніше як за 60 календарних днів до

зміни істотних умов державної служби, крім випадків підвищення заробітної плати.	зміни істотних умов державної служби, крім випадків підвищення заробітної плати. Дане положення не застосовується у випадку виникнення обмежень для посадової особи, передбачених Законом України "Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності".
5. У разі незгоди державного службовця із зміною істотних умов державної служби він має право оскаржити відповідне рішення в порядку, визначеному статтею 11 цього Закону.	5. У разі незгоди державного службовця із зміною істотних умов державної служби він має право оскаржити відповідне рішення в порядку, визначеному статтею 11 цього Закону. Обмеження для посадової особи, передбачені Законом України "Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності", оскарженню не підлягають за виключенням випадків внесення неправдивої інформації до Єдиного державного реєстру державних службовців, неправомірного внесення або видалення інформації з Єдиного державного реєстру державних службовців.
Стаття 72. Відсторонення державного службовця від виконання посадових обов'язків	Стаття 72. Відсторонення державного службовця від виконання посадових обов'язків
7. відсутній	7. Обмеження для посадової особи, передбачені Законом України "Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності", не вважаються відстороненням державного службовця від виконання посадових обов'язків.
Стаття 74. Гарантії прав державних службовців під час застосування дисциплінарного стягнення	Стаття 74. Гарантії прав державних службовців під час застосування дисциплінарного стягнення
8. відсутній	8. Обмеження для посадової особи, передбачені Законом України "Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності", не вважаються застосуванням дисциплінарного стягнення до державного службовця.
Стаття 83. Підстави для припинення державної служби	Стаття 83. Підстави для припинення державної служби
1. Державна служба припиняється: 9) відсутній	1. Державна служба припиняється: 9) у разі наявності рішення суду про притягнення посадової особи органу державного нагляду (контролю) до адміністративної відповідальності за

	ст. 166-26 Кодексу України про адміністративні правопорушення у вигляді позбавлення права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю; 10) у разі наявності обмежень для посадової особи відповідно до Закону України "Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності".
4. Відсутня	4. Звільнення з державної служби на підставі пункту 10 частини 1 цієї статті здійснюється на розсуд суб'єкта призначення.
Стаття 87. Припинення державної служби за ініціативою суб'єкта призначення	Стаття 87. Припинення державної служби за ініціативою суб'єкта призначення
1. Підставами для припинення державної служби за ініціативою суб'єкта призначення є: 5) відсутній	1. Підставами для припинення державної служби за ініціативою суб'єкта призначення є: 5) рішення суду про притягнення посадової особи органу державного нагляду (контролю) до відповідальності за ч. 2 ст. 166-26 Кодексу України про адміністративні правопорушення у вигляді позбавлення права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю; 6) наявність обмежень для посадової особи відповідно до Закону України "Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності".

Закон України "Про службу в органах місцевого самоврядування"

Стаття 19. Інші питання проходження служби в органах місцевого самоврядування	Стаття 19. Інші питання проходження служби в органах місцевого самоврядування
Організація навчання і підвищення кваліфікації посадових осіб місцевого самоврядування, просування їх по службі, визначення тривалості робочого часу, порядку здійснення ними службових відряджень та відшкодування витрат на ці відрядження, а також особливості їх дисциплінарної відповідальності, вирішення інших питань, пов'язаних із службою в органах місцевого самоврядування, забезпечуються у порядку, передбаченому законом.	Організація навчання і підвищення кваліфікації посадових осіб місцевого самоврядування, просування їх по службі, визначення тривалості робочого часу, порядку здійснення ними службових відряджень та відшкодування витрат на ці відрядження, а також особливості їх дисциплінарної відповідальності, вирішення інших питань, пов'язаних із службою в органах місцевого самоврядування, забезпечуються у порядку, передбаченому законом. Законом України "Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності" можуть бути передбачені обмеження для

	посадової особи місцевого самоврядування стосовно підписання документів при здійсненні заходів держаного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності. Такі обмеження не вважаються скасуванням, обмеженням або звуженням прав посадових осіб місцевого самоврядування.
Стаття 20. Підстави припинення служби в органах місцевого самоврядування	Стаття 20. Підстави припинення служби в органах місцевого самоврядування
Крім загальних підстав, передбачених Кодексом законів про працю України, служба в органах місцевого самоврядування припиняється на підставі і в порядку, визначених Законом України "Про місцеве самоврядування в Україні", цим та іншими законами України, а також у разі: підпункт відсутній	Крім загальних підстав, передбачених Кодексом законів про працю України, служба в органах місцевого самоврядування припиняється на підставі і в порядку, визначених Законом України "Про місцеве самоврядування в Україні", цим та іншими законами України, а також у разі: наявності рішення суду про притягнення посадової особи органу державного нагляду (контролю) до адміністративної відповідальності за ст. 166-26 Кодексу України про адміністративні правопорушення у вигляді позбавлення права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю; наявності обмежень для посадової особи відповідно до Закону України "Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності".
Рішення про припинення служби в органах місцевого самоврядування може бути оскаржено посадовою особою місцевого самоврядування у порядку, визначеному законом.	Рішення про припинення служби в органах місцевого самоврядування може бути оскаржено посадовою особою місцевого самоврядування у порядку, визначеному законом. Обмеження для посадової особи, передбачені Законом України "Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності", оскарженню не підлягають за виключенням випадку внесення неправдивої інформації до Єдиного державного реєстру державних службовців.

Кодекс законів про працю України

Стаття 41. Додаткові підстави розірвання трудового договору з ініціативи власника або уповноваженого ним органу з окремими категоріями працівників за певних умов	Стаття 41. Додаткові підстави розірвання трудового договору з ініціативи власника або уповноваженого ним органу з окремими категоріями працівників за певних умов
---	---

Крім підстав, передбачених статтею 40 цього Кодексу, трудовий договір з ініціативи власника або уповноваженого ним органу може бути розірваний також у випадках: 6) відсутній	Крім підстав, передбачених статтею 40 цього Кодексу, трудовий договір з ініціативи власника або уповноваженого ним органу може бути розірваний також у випадках: 6) наявності рішення суду про притягнення посадової особи органу державного нагляду (контролю) до адміністративної відповідальності за ст. 166-26 Кодексу України про адміністративні правопорушення у вигляді позбавлення права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю; 7) наявності обмежень для посадової особи відповідно до Закону України "Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності".
Стаття 43-1. Розірвання трудового договору з ініціативи власника або уповноваженого ним органу без попередньої згоди виборного органу первинної профспілкової організації (профспілкового представника)	Стаття 43-1. Розірвання трудового договору з ініціативи власника або уповноваженого ним органу без попередньої згоди виборного органу первинної профспілкової організації (профспілкового представника)
Розірвання трудового договору з ініціативи власника або уповноваженого ним органу без згоди виборного органу первинної профспілкової організації (профспілкового представника) допускається у випадках: відсутній	Розірвання трудового договору з ініціативи власника або уповноваженого ним органу без згоди виборного органу первинної профспілкової організації (профспілкового представника) допускається у випадках: наявності рішення суду про притягнення посадової особи органу державного нагляду (контролю) до адміністративної відповідальності за ст. 166-26 Кодексу України про адміністративні правопорушення у вигляді позбавлення права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю; наявності обмежень для посадової особи відповідно до Закону України "Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності".

Податковий кодекс України

Стаття 16. Обов'язки платника податків	Стаття 16. Обов'язки платника податків
--	--

16.1. Платник податків зобов'язаний: 16.1.13. допускати посадових осіб контролюючого органу під час проведення ними перевірок до обстеження приміщень, територій (крім житла громадян), що використовуються для одержання доходів чи пов'язані з утриманням об'єктів оподаткування, а також для проведення перевірок з питань обчислення і сплати податків та зборів у випадках, встановлених цим Кодексом;	16.1. Платник податків зобов'язаний: 16.1.13. допускати посадових осіб контролюючого органу під час проведення ними перевірок до обстеження приміщень, територій (крім житла громадян), що використовуються для одержання доходів чи пов'язані з утриманням об'єктів оподаткування, а також для проведення перевірок з питань обчислення і сплати податків та зборів у випадках, встановлених цим Кодексом, а також з урахуванням підстав для недопуску, передбачених Законом України "Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності";
Стаття 58. Податкове повідомлення-рішення	Стаття 58. Податкове повідомлення-рішення
58.1. Контролюючий орган надсилає (вручає) платнику податків податкове повідомлення-рішення, якщо сума грошового зобов'язання платника податків, передбаченого податковим або іншим законодавством, контроль за дотриманням якого покладено на контролюючі органи, розраховується контролюючим органом відповідно до статті 54 цього Кодексу (крім декларування товарів, передбаченого для громадян) або якщо за результатами перевірки контролюючим органом встановлено факт: невідповідності суми бюджетного відшкодування сумі, заявленій у податковій декларації; завищення розміру задекларованого від'ємного значення об'єкта оподаткування податком на прибуток або від'ємного значення суми податку на додану вартість, розрахованої платником податків відповідно до розділу V цього Кодексу; заниження або завищення суми податкових зобов'язань, заявленої у податковій декларації, або суми податкового кредиту, заявленої у податковій декларації з податку на додану вартість, крім випадків, коли зазначене заниження або завищення враховано при винесенні інших податкових повідомлень-рішень за результатами перевірки.	58.1. Контролюючий орган надсилає (вручає) платнику податків податкове повідомлення-рішення, підписане посадовою особою (посадовими особами), щодо якої (яких) відсутні обмеження, передбачені частиною 16 статті 4 Закону України "Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності", якщо сума грошового зобов'язання платника податків, передбаченого податковим або іншим законодавством, контроль за дотриманням якого покладено на контролюючі органи, розраховується контролюючим органом відповідно до статті 54 цього Кодексу (крім декларування товарів, передбаченого для громадян) або якщо за результатами перевірки контролюючим органом встановлено факт: невідповідності суми бюджетного відшкодування сумі, заявленій у податковій декларації; завищення розміру задекларованого від'ємного значення об'єкта оподаткування податком на прибуток або від'ємного значення суми податку на додану вартість, розрахованої платником податків відповідно до розділу V цього Кодексу; заниження або завищення суми податкових зобов'язань, заявленої у податковій декларації, або суми податкового кредиту, заявленої у податковій декларації з податку на додану вартість, крім випадків, коли зазначене заниження або завищення враховано при винесенні інших податкових повідомлень-рішень за результатами перевірки.

	Для цілей визначення обмежень для посадової особи, передбачених частиною 16 статті 4 Закону України "Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності", податкове повідомлення-рішення вважається розпорядчим документом у розумінні Закону України "Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності".
Стаття 61. Визначення податкового контролю та повноваження органів державної влади щодо його здійснення	Стаття 61. Визначення податкового контролю та повноваження органів державної влади щодо його здійснення
61.2. Податковий контроль здійснюється органами, зазначеними у статті 41 цього Кодексу, в межах їх повноважень, встановлених цим Кодексом.	61.2. Податковий контроль здійснюється органами, зазначеними у статті 41 цього Кодексу, в межах їх повноважень, встановлених цим Кодексом. Законом України "Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності" можуть встановлюватись обмеження щодо повноважень посадових осіб у сфері податкового контролю.
Стаття 176. Забезпечення виконання податкових зобов'язань	Стаття 176. Забезпечення виконання податкових зобов'язань
176.1. Платники податку зобов'язані: г) у порядку, визначеному законом, допускати посадових (службових) осіб контролюючого органу на територію або до приміщень, що використовуються платником податку для отримання доходів від провадження господарської діяльності;	176.1. Платники податку зобов'язані: г) у порядку, визначеному законом, зокрема, з урахуванням підстав для недопуску, передбачених Законом України "Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності" , допускати посадових (службових) осіб контролюючого органу на територію або до приміщень, що використовуються платником податку для отримання доходів від провадження господарської діяльності;
Стаття 342. Посадові особи контролюючих органів	Стаття 342. Посадові особи контролюючих органів
342.6. Правовий статус посадових осіб контролюючих органів, їх права та обов'язки визначаються Конституцією України, цим Кодексом та Митним кодексом України, а в частині, що не регулюється ними, - Законом України "Про державну службу" та іншими законами.	342.6. Правовий статус посадових осіб контролюючих органів, їх права та обов'язки визначаються Конституцією України, цим Кодексом та Митним кодексом України, а в частині, що не регулюється ними, - Законом України "Про державну службу" та іншими законами. Законом України "Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності" можуть встановлюватись обмеження обов'язків посадової особи у сфері податкового контролю.

Господарський кодекс України

Стаття 19. Державний контроль та нагляд за господарською діяльністю	Стаття 19. Державний контроль та нагляд за господарською діяльністю
6. Органи державної влади і посадові особи зобов'язані здійснювати інспектування та перевірки діяльності суб'єктів господарювання неупереджено, об'єктивно і оперативно, дотримуючись вимог законодавства, поважаючи права і законні інтереси суб'єктів господарювання.	6. Органи державної влади і посадові особи зобов'язані здійснювати інспектування та перевірки діяльності суб'єктів господарювання неупереджено, об'єктивно і оперативно, дотримуючись вимог законодавства, поважаючи права і законні інтереси суб'єктів господарювання. Законом можуть бути передбачені підстави для автоматичного обмеження повноважень посадових осіб у сфері контролю та нагляду за господарською діяльністю.

Закон України "Про регулювання містобудівної діяльності"

Стаття 41. Державний архітектурно-будівельний контроль	Стаття 41. Державний архітектурно-будівельний контроль
3. Посадові особи органів державного архітектурно-будівельного контролю під час перевірки мають право:	3. Посадові особи органів державного архітектурно-будівельного контролю, з урахуванням обмежень, передбачених частиною 16 статті 4 Закону України "Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності", під час перевірки мають право:
7. Постанови органів державного архітектурно-будівельного контролю можуть бути оскаржені до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику з питань державного архітектурно-будівельного контролю та нагляду, або до суду.	7. Постанови органів державного архітектурно-будівельного контролю можуть бути оскаржені до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику з питань державного архітектурно-будівельного контролю та нагляду, або до суду. Безумовною підставою для скасування постанови органу державного архітектурно-будівельного контролю є його підписання особою, щодо якої встановлені обмеження частиною 16 статті 4 Закону України "Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності".

Кодекс цивільного захисту України

Стаття 68. Санкції за порушення вимог законодавства з питань техногенної та пожежної безпеки	Стаття 68. Санкції за порушення вимог законодавства з питань техногенної та пожежної безпеки
--	--

1. Посадові особи центрального органу виконавчої влади, який здійснює державний нагляд у сфері техногенної та пожежної безпеки, у разі порушення вимог законодавства з питань техногенної та пожежної безпеки, у тому числі невиконання їх законних вимог, зобов'язані застосовувати санкції, визначені законом.	1. Посадові особи центрального органу виконавчої влади, який здійснює державний нагляд у сфері техногенної та пожежної безпеки, у разі порушення вимог законодавства з питань техногенної та пожежної безпеки, у тому числі невиконання їх законних вимог, зобов'язані, з урахуванням обмежень передбачених частиною 16 статті 4 Закону України "Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності" , застосовувати санкції, визначені законом.
3. Приписи, постанови, розпорядження центрального органу виконавчої влади, який здійснює державний нагляд у сфері техногенної та пожежної безпеки, щодо усунення порушень встановлених законодавством вимог з питань техногенної та пожежної безпеки можуть бути оскаржені до суду в установлений законом строк.	3. Приписи, постанови, розпорядження центрального органу виконавчої влади, який здійснює державний нагляд у сфері техногенної та пожежної безпеки, щодо усунення порушень встановлених законодавством вимог з питань техногенної та пожежної безпеки можуть бути оскаржені до суду в установлений законом строк. Безумовною підставою для скасування приписів, постанов, розпоряджень є їх підписання особами, щодо яких встановлені обмеження, передбачені частиною 16 статті 4 Закону України "Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності" .
Стаття 69. Підстави для видачі центральним органом виконавчої влади, який здійснює державний нагляд у сферах техногенної та пожежної безпеки, приписів, постанов і розпоряджень	Стаття 69. Підстави для видачі центральним органом виконавчої влади, який здійснює державний нагляд у сферах техногенної та пожежної безпеки, приписів, постанов і розпоряджень
1. Посадові особи центрального органу виконавчої влади, який здійснює державний нагляд у сфері техногенної та пожежної безпеки, у межах своїх повноважень видають відповідно приписи, розпорядження чи постанови:	1. Посадові особи центрального органу виконавчої влади, який здійснює державний нагляд у сфері техногенної та пожежної безпеки, у межах своїх повноважень, з урахуванням обмежень передбачених частиною 16 статті 4 Закону України "Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності" , видають відповідно приписи, розпорядження чи постанови:

Закон України "Про охорону атмосферного повітря"

Стаття 27. Контроль у галузі охорони атмосферного повітря	Стаття 27. Контроль у галузі охорони атмосферного повітря
Контроль у галузі охорони атмосферного повітря здійснюється з метою забезпечення дотримання вимог законодавства про охорону атмосферного повітря місцевими органами виконавчої влади, органами місцевого	Контроль у галузі охорони атмосферного повітря здійснюється з метою забезпечення дотримання вимог законодавства про охорону атмосферного повітря місцевими органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування, посадовими особами цих органів, з урахуванням обмежень

самоврядування, посадовими особами цих органів, а також підприємствами, установами, організаціями та громадянами.	передбачених частиною 16 статті 4 Закону України "Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності", а також підприємствами, установами, організаціями та громадянами.
---	--

Закон України "Про рибне господарство, промислове рибальство та охорону водних біоресурсів"

Стаття 10. Повноваження посадових осіб органів рибоохорони	Стаття 10. Повноваження посадових осіб органів рибоохорони
Посадові особи органів рибоохорони здійснюють державний контроль та управління в галузі охорони, використання і відтворення водних біоресурсів та мають такі повноваження:	Посадові особи органів рибоохорони, з урахуванням обмежень передбачених частиною 16 статті 4 Закону України "Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності", здійснюють державний контроль та управління в галузі охорони, використання і відтворення водних біоресурсів та мають такі повноваження:

Закон України "Про охорону праці"

Стаття 39. Права і відповідальність посадових осіб центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони праці	Стаття 39. Права і відповідальність посадових осіб центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони праці
Посадові особи центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони праці, мають право:	Посадові особи центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони праці, з урахуванням обмежень, передбачених частиною 16 статті 4 Закону України "Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності", мають право:

Закон України "Про охорону навколишнього природного середовища"

Стаття 35. Державний контроль у сфері охорони навколишнього природного середовища	Стаття 35. Державний контроль у сфері охорони навколишнього природного середовища
Порядок здійснення державного контролю за охороною навколишнього природного середовища та використанням природних ресурсів визначається цим Законом та іншими законами України.	Порядок здійснення державного контролю за охороною навколишнього природного середовища та використанням природних ресурсів визначається цим Законом та іншими законами України. Законом України "Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності" можуть бути передбачені підстави для автоматичного обмеження повноважень посадових осіб щодо здійснення державного контролю.

Кодекс України про надра

Стаття 61. Органи, що здійснюють державний контроль і нагляд за веденням робіт з геологічного вивчення надр, їх використанням та охороною	Стаття 61. Органи, що здійснюють державний контроль і нагляд за веденням робіт з геологічного вивчення надр, їх використанням та охороною
Державний контроль за використанням і охороною надр у межах своєї компетенції здійснює центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику із здійснення державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища, раціонального використання, відтворення і охорони природних ресурсів.	Державний контроль за використанням і охороною надр у межах своєї компетенції здійснює центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику із здійснення державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища, раціонального використання, відтворення і охорони природних ресурсів. Законом України "Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності" можуть бути передбачені підстави для автоматичного обмеження повноважень посадових осіб щодо здійснення державного контролю і нагляду.

Лісовий кодекс України

Стаття 94. Державний контроль за охороною, захистом, використанням та відтворенням лісів	Стаття 94. Державний контроль за охороною, захистом, використанням та відтворенням лісів
Державний контроль за охороною, захистом, використанням та відтворенням лісів здійснюється Кабінетом Міністрів України, центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику із здійснення державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища, раціонального використання, відтворення і охорони природних ресурсів, центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері лісового господарства, органами виконавчої влади Автономної Республіки Крим з питань лісового господарства та з питань охорони навколишнього природного середовища, іншими органами виконавчої влади у межах повноважень, визначених законом.	Державний контроль за охороною, захистом, використанням та відтворенням лісів здійснюється Кабінетом Міністрів України, центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику із здійснення державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища, раціонального використання, відтворення і охорони природних ресурсів, центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері лісового господарства, органами виконавчої влади Автономної Республіки Крим з питань лісового господарства та з питань охорони навколишнього природного середовища, іншими органами виконавчої влади у межах повноважень, визначених законом. Законом України "Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності" можуть бути передбачені підстави для автоматичного обмеження повноважень посадових осіб щодо здійснення державного контролю.

Закон України "Про відходи"

Стаття 37. Контроль у сфері поводження з відходами	Стаття 37. Контроль у сфері поводження з відходами
Контроль у сфері поводження з відходами здійснюють центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику із здійснення державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища, раціонального використання, відтворення і охорони природних ресурсів, центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері санітарного та епідемічного благополуччя населення, місцеві державні адміністрації, виконавчі органи сільських, селищних, міських рад, громадські інспектори з благоустрою населених пунктів.	Контроль у сфері поводження з відходами здійснюють центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику із здійснення державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища, раціонального використання, відтворення і охорони природних ресурсів, центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері санітарного та епідемічного благополуччя населення, місцеві державні адміністрації, виконавчі органи сільських, селищних, міських рад, громадські інспектори з благоустрою населених пунктів. Законом України "Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності" можуть бути передбачені підстави для автоматичного обмеження повноважень посадових осіб щодо здійснення державного контролю.

Закон України "Про насіння і садивний матеріал"

Стаття 26. Повноваження посадових осіб з питань нагляду (контролю) у сфері насінництва та розсадництва	Стаття 26. Повноваження посадових осіб з питань нагляду (контролю) у сфері насінництва та розсадництва
Посадові особи, які здійснюють державний нагляд (контроль) у сфері насінництва та розсадництва, у межах своїх повноважень при здійсненні заходів державного контролю мають право:	Посадові особи, які здійснюють державний нагляд (контроль) у сфері насінництва та розсадництва, у межах своїх повноважень, з урахуванням обмежень, передбачених частиною 16 статті 4 Закону України "Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності" , при здійсненні заходів державного контролю мають право:

Закон України "Про пестициди і агрохімікати"

Стаття 17. Права посадових осіб, які здійснюють державний нагляд і державний контроль за додержанням законодавства про пестициди і агрохімікати	Стаття 17. Права посадових осіб, які здійснюють державний нагляд і державний контроль за додержанням законодавства про пестициди і агрохімікати
---	---

Посадові особи органів виконавчої влади, які здійснюють державний нагляд та державний контроль у сфері діяльності з пестицидами і агрохімікатами, в межах компетенції, передбаченої законами, мають право:	Посадові особи органів виконавчої влади, які здійснюють державний нагляд та державний контроль у сфері діяльності з пестицидами і агрохімікатами, в межах компетенції, передбаченої законами, з урахуванням обмежень, передбачених частиною 16 статті 4 Закону України "Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності" , мають право:
--	--

Закон України "Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення"

Стаття 42. Заходи щодо припинення порушення санітарного законодавства	Стаття 42. Заходи щодо припинення порушення санітарного законодавства
Головні державні санітарні лікарі (їх заступники) застосовують такі заходи для припинення порушення санітарного законодавства:	Головні державні санітарні лікарі (їх заступники), з урахуванням обмежень, передбачених частиною 16 статті 4 Закону України "Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності" , застосовують такі заходи для припинення порушення санітарного законодавства:

Закон України "Про оцінку впливу на довкілля"

Стаття 16. Тимчасова заборона (зупинення) та припинення діяльності підприємств у разі порушення ними законодавства про оцінку впливу на довкілля	Стаття 16. Тимчасова заборона (зупинення) та припинення діяльності підприємств у разі порушення ними законодавства про оцінку впливу на довкілля
4. Рішення про тимчасову заборону (зупинення) або припинення діяльності підприємств у разі порушення ними законодавства про оцінку впливу на довкілля приймається виключно судом за позовом центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику із здійснення державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища, раціонального використання, відтворення і охорони природних ресурсів, його територіальних органів або за позовом інших осіб, права та інтереси яких порушено.	4. Рішення про тимчасову заборону (зупинення) або припинення діяльності підприємств у разі порушення ними законодавства про оцінку впливу на довкілля приймається виключно судом за позовом центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику із здійснення державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища, раціонального використання, відтворення і охорони природних ресурсів, його територіальних органів, підписаним посадовою особою з урахуванням обмежень, передбачених частиною 16 статті 4 Закону України "Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності" , або за позовом інших осіб, права та інтереси яких порушено.

Закон України "Про карантин рослин"

Стаття 9. Посадові особи, які здійснюють державний контроль з карантину рослин	Стаття 9. Посадові особи, які здійснюють державний контроль з карантину рослин
Організація та здійснення державного контролю покладаються на Головного державного фітосанітарного інспектора України, головних державних фітосанітарних інспекторів в Автономній Республіці Крим, областях, їх заступників і державних фітосанітарних інспекторів.	Організація та здійснення державного контролю покладаються на Головного державного фітосанітарного інспектора України, головних державних фітосанітарних інспекторів в Автономній Республіці Крим, областях, їх заступників і державних фітосанітарних інспекторів, з урахуванням обмежень, передбачених частиною 16 статті 4 Закону України "Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності" .

Закон України "Про державний ринковий нагляд і контроль нехарчової продукції"

Стаття 15. Права посадових осіб, які здійснюють ринковий нагляд	Стаття 15. Права посадових осіб, які здійснюють ринковий нагляд
1. Посадові особи, які здійснюють ринковий нагляд, мають право:	1. Посадові особи, які здійснюють ринковий нагляд, з урахуванням обмежень, передбачених частиною 16 статті 4 Закону України "Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності" , мають право:

Закон України "Про основні принципи та вимоги до органічного виробництва, обігу та маркування органічної продукції"

Стаття 39. Повноваження посадових осіб, які здійснюють державний контроль (нагляд) у сфері органічного виробництва, обігу та маркування органічної продукції	Стаття 39. Повноваження посадових осіб, які здійснюють державний контроль (нагляд) у сфері органічного виробництва, обігу та маркування органічної продукції
1. Посадові особи, які здійснюють державний контроль (нагляд) у сфері органічного виробництва, обігу та маркування органічної продукції, з метою виконання покладених на них завдань у межах їхніх повноважень мають право:	1. Посадові особи, які здійснюють державний контроль (нагляд) у сфері органічного виробництва, обігу та маркування органічної продукції, з метою виконання покладених на них завдань у межах їхніх повноважень, з урахуванням обмежень, передбачених частиною 16 статті 4 Закону України "Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності" , мають право:

Закон України "Про тваринний світ"

Стаття 59. Компетенція уповноважених центральних органів виконавчої влади та їх територіальних органів, органів виконавчої влади Автономної Республіки Крим щодо державного контролю за охороною, використанням і відтворенням тваринного світу	Стаття 59. Компетенція уповноважених центральних органів виконавчої влади та їх територіальних органів, органів виконавчої влади Автономної Республіки Крим щодо державного контролю за охороною, використанням і відтворенням тваринного світу
Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику із здійснення державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища, раціонального використання, відтворення і охорони природних ресурсів, центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері мисливського господарства, центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері рибного господарства, а на території Автономної Республіки Крим - органи виконавчої влади Автономної Республіки Крим з питань охорони навколишнього природного середовища і мисливського господарства та полювання у встановленому законом порядку мають право:	Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику із здійснення державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища, раціонального використання, відтворення і охорони природних ресурсів, центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері мисливського господарства, центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері рибного господарства, а на території Автономної Республіки Крим - органи виконавчої влади Автономної Республіки Крим з питань охорони навколишнього природного середовища і мисливського господарства та полювання у встановленому законом порядку, з урахуванням обмежень, передбачених частиною 16 статті 4 Закону України "Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності" , мають право: